

Констатује се да су на главни претрес приступили: оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин, те њихови браниоци, адвокати Владимир Петровић, за оптуженог Грујића, Перковић Мирослав, за оптуженог Поповића и Травица Бранислав, адвокат Мирослав Ђорђевић за оптуженог Славковића, адвокат Ђокић Драган за оптуженог Кораћа, адвокат Сташевић Слободан за оптуженог Филиповића и адвокат Шалић Миломир за оптуженог Драгићевић Драгутина.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Констатује се да су присутни и заменик Тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић, те пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић и позвани сведок Стеван Ивановић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка доврши саслушање сведока Стевана Ивановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: (бранилац Бранка Поповића) Председнице већа ми смо малопре добили изјаве сведока, господина Ивановића пред наводно Међународним судом за кривична гоњења особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите, пред, наводно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, ту, пише тако, претпостављам да је то тако. Из којих разлога? Ја не видим овде, ни да ли има, да ли у оригиналу постоји некакав потпис, било шта. Због чега Вам све то говорим? Говорим, јер ћемо ми предлагати да се таква изјава изузме из доказног корпуса, можемо ону изјаву из Брчког и тако даље. Међутим, овде не видимо, да ли је он потписао, било шта, ми смо добили фотокопију. Не знам да ли Ви у оригиналу имате његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, то је, значи, понављање оног истог предлога са првог претреса, да ли на то мислите? То смо већ рекли да ћемо одлучити. Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим, због питања, евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо већ до сада предочавали. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ја бих замолио за две ствари. Прво бих замолио председника већа да провери да ли има још присутних сведока у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо, наравно, још нисмо позвали сведока.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не, не, али још других сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: А друга ствар, да истакнем, пре почетка суђења, проблем са коришћењем лап-топа од стране оптуженог Кораћ Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам рекла, колега.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Рекли сте и уважавам да сте усвојили тај захтев, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је до мене, ја сам урадила, техничке могућности, рекли су да су те могућности, не постоје, нешто реновирају.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Те разлоге не можемо прихватити и на овом месту морамо то да истакнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта од мене ту можете да очекујете, заиста.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Притвореник који је у соби са Кораћем, користи лап-топ, тако да те разлоге не можемо уважити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То већ не знам, јер мени је речено да не могу више да им омогуће технички. То већ не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Значи, Ви сте разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми то до сада ни писали, нисте ме обавестили, сада ми кажете.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ја сам контактирао и лично са управником и молио га да се то омогући. Било ми је обећано да ће се учинити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су сада већ неки Ваши контакти са управником. Нисам знала да овај други има, а да Кораћ нема.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Тако да, у овако сложенем поступку је неопходно коришћење и морамо то истаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се на време писмено обратили, ја бих нешто ургирала. Нисам знала да постоји разлика у третману. Има ли још неко нешто да каже?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Од стране мог браћеника желео бих да пренесем. Они су, наиме, имали захтев да им се, пошто је предмет пренет са Хашког трибунала на овај суд, а имају сазнање да лица која се процесуирају пред Хашким трибуналом, имају неку накнаду за породице. Каже да су тај проблем изнели при обиласку председника суда и да их је упутио да се обрате Вама. Ја само преносим тај захтев. Да ли постоји да се испита могућност, да ли постоје некакве могућностич да се од стране Државе, омогући некаква помоћ њиховим породицама, односно да се јединствено приступа као и у односу на оптужене пред Трибуналом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо. Само Ви знате да је ово различит третман. Ово је предмет који је уступљен према Резолуцији 1534, значи ово није предмет у складу са 11-бис и није оптужница потврђена тамо, према томе, никакве оне одредбе из чл.11-бис Правилника о поступку и доказима се овде не користе, Ви то знате.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја Вам само преносим захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захтев оптуженог?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И оно што је њима речено у обиласку, да им је председник суда рекао да се за то обрате Вама, па Вам ја то само преносим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, наравно, да је пут, али за то морамо имати и неки писмени захтев, па ћете Ви то, надам се, у име Вашег браћеника, да се позовете на одговарајуће одредбе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Вероватно ћемо нешто заједнички да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, отом-потом. Само да Вас још информишем, пре него што позовемо сведока. Да ли има неко од сведока овде или су то углавном породице? Јел имате Ви колега сазнања да је ту неко можда ко би могао бити потенцијални сведок?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Оптужени могу да се изјасне. Они мисле да има неког од сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они мисле? За кога мислите да ће бити сведок?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Јесте рекли, Јакупи или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Само да видим за трећи дан који су предвиђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они који су већ сведочили имају право да буду као публика, то није спорно. Кажите? Суђење је јавно, то ће Вам Ваш бранилац, да не бисмо сада задржавали, то ће Вам Ваш бранилац објаснити. Само да вас ја информишем. Ви сте добили нека документа, значи, ми смо писали службени допис Хашком трибуналу, за још неке доказе. Добили сте ову наредбу од 15. маја коју смо тражили и овај одговор, да они немају потписане спискове лица која су депортована из Козлука. Добили смо и на захтев суда, добили смо из РТС један кратак филм, прилог дневнику од краја јуна 1992. године, који ћемо приказати као доказ, када будемо одлучивали о томе и добили смо још један филм, независна продукција о депортацији. Што се тиче 10. марта, добили смо информацију да неће доћи сведок Мујић Фадил, већ само Алић Асим, то због припреме одбране и то ће се суђење одржати у Устаничкој, судница број 1, а Фадила Мујића ћемо позвати за онај термин 30. марта, како је већ био и предвиђен. У петак у Устаничкој, сутра овде, то је тамо због заузетости судница и у међувремену, пре два-три дана, Тужилац је поднео нови предлог за саслушање десет нових сведока и у том предлогу је у образложењу тог свог предлога доставио фотокопије изјава ових сведока које је узео Државни тужилац Кантоналног тужилаштва у Тузли, као и предлог да се прочитају копије записника о увиђају, ексхумацији Кантоналног тужилаштва, за ова лица која су у Дому културе у Челопеку страдала, затим, да се саслушају још неки вештаци, тако да ћете ви у сваком случају добити, а суд ће одлучити о овом предлогу. Ту има и неких писмених доказа, као и о начину и времену саслушања ових сведока, уколико будемо одлучили да прихватимо све ове предлоге Тужиоца. Ви сте колега, Перковићу, добили решење о одређивању браниоца по службеној дужности. Што се тиче трошкова, ја сам јуче проверавала, 09. фебруара ове године одмах је потписано решење о исплати путних трошкова за сведоке и у рачуноводству су ми рекли да се скоро, у наредних неколико дана, очекује и исплата из буџетских средстава суда,

обзиром да је био неки застој због недостатка средстава. Толико. Хоћете, господине Ивановићу да дођете.

Сведок СТЕВАН ИВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, да ми продужимо тамо где смо стали. Ми смо у међувремену добили још један Ваш исказ. Ви сте рекли да сте пред хашким истражитељима давали исказ. Да ли се сећате Ви када, два пута сте, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, први пут, када је то било? Је ли могуће да је било у јулу 2002. године?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је? То је у Зворнику било, је ли тако, оно што сте нам објашњавали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром на неке примедбе браниоца, реците на, како је то изгледало, јесте Ви ту седели са истражитељем, са преводиоцем, јел то неко преводио Ваш исказ на енглески?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је хашки истражитељ, преводилац и углавном двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас троје?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На другом исказу, троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на том првом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један истражитељ, један преводилац и Ви?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте слушали, тај преводилац је то преводио на енглески?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили превод на српски?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте рекли овде, изјава ми је гласно прочитана на српском језику, садржи све што сам рекао по свом знању и сећању? Изјаву сам дао добровољно, свестан сам да се може употребити у судском поступку, пред Међународним судом и да могу бити?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја моју изјаву у писменој форми никада нисам добио и моју изјаву на пет страна видео сам први пут у рукама, у Брчком када сам ишао да дам исказ пре овога. Прочитао сам је и вратио, пред давање изјаве, пред сведоцима и Јавним тужиоцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је, значи, та изјава, коју сте дали други пут? О њој причамо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Друга изјава је била исто на Видиковцу, трећа је била упознавање прошле године у августу, септембру да се одазовем и да се претрес

за 1992. уступа суду у Србији и да се по истом одазовем и да је то моја обавеза коју морам испунити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се Ви сећате, шта сте причали први пут, пред хашким истражитељима?

СВЕДОК: Ја не могу да се сећам конкретно, вођеног разговора се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте причали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли је моја изјава на пет, педесет или стопедесет страна, апсолутно ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате, да ли сте причали о догађајима у Зворнику или о нечему десетом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам причао о догађајима у Зворнику, хронолошки, од дана када сам именован на функцију секретара народне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: А то је било на данашњи дан 08. марта, тачно 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали нешто о чланству у СДС, неким контактима са Браном Грујићем у том својству?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам Брану Грујића упознао на скупштинском заседању прве вишестраначке скупштине, тачније у Клубу одборника испред Српске демократске странке и када сам био у прилици да у име органа Скупштине општине Секретаријата подносим извештај, разматрам дневни ред и познајем га из тог периода рада Клуба одборника СДС, Српске демократске странке у Скупштини општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте говорили о томе да претпостављате да је он добијао неке инструкције из странке, од неких виших органа странке СДС?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На питање касније, шта се дешавало у току рада Кризне владе, односно Привремене владе, оно што смо ми знали и оно што је вођено на дневном реду и да ли је било инструкција са нивоа према председницима привремених влада, то је ствар која мени није позната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, сигурно је било тако, јер је он био председник странке у општини?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је председник странке, прве вишестраначке странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел неко добијао инструкције, како функционише странке, да ли је добијао неку инструкцију одозго или са врха странке?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До избијања ратних сукоба, рад Скупштине се одвијао потпуно усклађено и нормално, без било каквих трвења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно, само конкретно о инструкцијама Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На који период мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја нисам имао инструкције што се мене тиче лично, на рад мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за друге, за председника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја, на питање хашког истражитеља, да ли су они имали инструкције, то ми није познато, а могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је? Добро. Добро, изјашњавали сте се о неком општем плану територијалне поделе, што је било и у парламенту Босне и тако даље. Да ли Вам је то нешто познато, какав је био план за то подручје, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У току 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, колега.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Хоћете ми дозволити само један тренутак. Колега Перковић је поднео захтев у име своје одбране, а том захтеву се и ја придружујем. Тај захтев је да се, дакле, изјава која нам је јутрос дата, да се она издвоји из, а данашња расправа почиње тако што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ми смо већ о томе одлучивали. Ми не можемо сада сваки пут поново одлучивати о сваком поједином документу. Сви су исти овакви, сви су исти.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: О овим изјавама није одлучивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овој изјави?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не о овој, него о овом типу изјава није одлучивано. Ја Вас молим да погледате Ваше решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све изјаве до сада из Хашког трибунала су идентичне.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да не, мислим да не, да у Вашем решењу које је усмено изречено, да не стоји да се то односи и на овај тип изјаве. У сваком случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све изјаве пред хашким истражитељима су овакве, потпуно идентичне.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, колега је ставио предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви инсистирате да поново о томе сада одлучимо?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да се поново одлучи, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се извињавам, значи, не ради се овде само о примени правила. Овде се ради и сам закон каже о сарадњи и тако даље, да се неће прихватити докази који су супротни одредбама ЗКП-а. Изјава која није потписана, коју није претходно видео, написмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете, колега, на који пропис сте се сада позвали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према томе, ми имамо право, Ви можете *an generale* да кажете, ово ми прихватамо, зато што закон, али за сваку изјаву и код тог хашког истражитеља, коју је дао у некаквим приватним просторијама тамо у хотелу «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно колега, на који закон сте се сада позвали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Закон о сарадњи са Хашким трибуналом, али ја Вам говорим овде о ЗКП-у судија, мене интересује ЗКП, да ли је он прочитао ту изјаву, каква су питања била. Из ове изјаве, ми не видимо, не можемо видети каква су му питања ти хашки истражитељи, да ли су била сугестивна, да ли су била капциозна, да ли су била оваква. Начин да му поново пред његовим сведочењем у Брчком, пред кантоналним тужиоцем, да му поново хашки истражитељ чита ту изјаву и да буде тај хашки истражитељ присутан код давања изјаве. Све то сматрамо незаконитим по Уставу ове земље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не бисмо понављали, конкретно реците предлог да се ова изјава?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Издвоји. Саслушан је у Кантоналном суду. Ја сам могао да прихватим изјаву и ми смо прихватили изјаве у том, као некакав предкривични поступак, да Тужилац може да поступа. А, после, па, зато смо, зато је и вршено саслушање у Брчком и ишао је истражни судија и ми смо ишли и тако даље, управо због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте управо и те предлагали да се издвоје, колико се ја сећам, је ли тако било?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми имамо овде један проблем, који имамо проблем? Конкретно сада имамо проблем. Ми смо ставили примедбе из формално-правних разлога. То, то, то, не сматрамо да је у складу са одредбама ЗКП. Као прва ствар, не сматрамо да је ни по нашем Уставу, какав год да је, да је то у складу са утврђивањем чињеница, прикупљањем права на одбрану и тако даље. Верујте, и у Хагу, то колега зна, па се саслушавају ти сведоци, па се те изјаве. Она овде није потписана, није прочитано човеку. И ми сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада му је читана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И он је рекао, знам и он је рекао: ја се не сећам, Ви га сада поново питате, јесте причали о овоме? Па, тема целог разговора је била и Брано Грујић и Марко Павловић и догађаји у Зворнику. Нормално да је причао, али питање је, да ли је он прочитао ту изјаву, да ли је сада то то, али из формално-правних разлога и сада са тим питањима Ви поново идете у ту одбрану. Одлучите о томе, одлучите да прихватате непотписану изјаву сведока као доказ и на основу њега градимо сва питања и одлучујемо о том сведочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам шта колеге браниоци имају у документацији која се односи на изјаве које су прикупљали истражитељи Тужилаштва Хашког трибунала. Ја знам сигурно да све те изјаве на крају, имају потврду сведока где он потврђује шта је радио, да је говорио и да потписује ту изјаву. То су типске изјаве које, такође, садрже изјаву преводиоца који гарантује да је тај превод верно урађен, а све је то рађено по правилима и по Статуту Хашког трибунала, тако да ја мислим да је овај предлог одбране, суд треба да одбије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се извињавам. Ми немамо да је господин потписао, ја немам то, зато Вам цело време и кажем, дајте ми оригинал да видим где је он то потписао. Ми имамо приложену изјаву сведока, генералије, немам потпис, немам да му је то прочитано и да је он сагласан са тим што је преводилац рекао, немамо то. Зато и кажемо, јер немамо. Да је он то потписао, па онда би говорили да ли је био присиљен или није, зашто и наставило би се по старом. Ми сада ово немамо. Ради се о овој потврди о изјави која је на српском, коју он може да растумачи, шта потписује да зна да је то превод, да је то то и на то Вам ја говорим. Ево, видите ово што имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ми смо тако све документе добили, разумете. Јесте ли икада нешто потписивали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам на прошлом почетку суђења Вама рекао, да би најлогичније било да и тужени и одбрана моју изјаву чују и ја сам Вама предложио, ако се сећате, да се моја изјава прочита, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нешто друго питам. Молим Вас, на моја питања одговарајте. Не можемо ми да читамо, немамо потребе, када сте Ви ту, прво сте Ви ту, зато да са Вама попричамо, непосредно на претресу и, наравно, у складу са одредбама Закона које знају колеге адвокати. Ми те изјаве тренутно користимо док сте Ви ту, значи, јер Ви када одете, после нећемо читати те изјаве. Јесте ли потписивали некада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако су потписане, ако су Вама оригинал моје изјаве потписане и ако их ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам ја Вас ако, јесте ли Ви потписивали, Ваше лично сећање, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја знам мој потпис, ја ћу га видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се потписивали, не да ли је нешто Ваш потпис, ништа Вам не показујем, питам Вас, да ли сте се Ви потписивали? Врло јасно питање. Јесу Вам давали да потпишете нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вероватно да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јесу?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ако дозволите, ако је нешто потписивао, сматрам да је једини исправан начин да се даље са овим настави, јесте да видимо шта је потписао, па да онда на бази онога што је потписао, да то буде предмет испитивања, да то може бити нешто што је његова валидна изјава. Ми овде имамо једну непотписану изјаву. Како ћемо даље наставити, ако не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, исту изјаву и прошлог пута смо имали. Хоћете прићи, господине Ивановићу.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја молим да му се покаже изјава коју је потписао, да видимо је ли његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја сада управо једно причам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас, седите. Прошли пут сам Вам предочавала ову изјаву и Ви сте говорили да је, то су све преписи и зато, нису то копије са оним потписом, него су преписи, препис, наравно да. Први пут када сте давали изјаву, ево, први пут сте давали изјаву, рођен сам ту и ту и тако даље, формално сам постао члан. Ово је сада та прва изјава која је била комплетна.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, више да ме прекидате. Погледајте, погледајте слободно, није ништа хитно, погледајте изјаву. Седите тамо, па погледајте, прегледајте ту изјаву. Јесте о томе причали Ви или неко други, да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ова изјава, 16., 18. јул 2002. године, моји подаци. Рођен сам, подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате наглас, Ви то прочитајте да видите, да ли сте то причали тада, јесу Вас то питали или је то неко други изјављивао уместо Вас? Да бисмо га питали, морам да му предочим.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Извините што Вас прекидам, пошто у изјави има двеста страна, молим да он прочита пажљиво свих двеста страна, а не овако, да је прегледа, да гледа наслове, заглавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, погледајте полако. Јесте прегледали? Јесте о томе разговарали? Зато смо ту и Ви и ја расчистимо, наравно, нећемо да оставимо ништа нерасчишћено. Хоћете да поновите, јесте у овом контексту разговарали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је први разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први разговор који сте обавили са њима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Горе, који је вођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај садржај?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца окривљеног Поповић Бранка и браниоца окривљеног Грујић Бранка за издвајање изјаве сведока Ивановић Стевана узете од стране хашких истражитеља на дан 16. и 18.07.2002. године, а обзиром да је њихово коришћење у складу са одредбама чл.14-а Закона о организацији надлежних и државних органа у поступку за ратне злочине, те чл.504.-ј Законика о кривичном поступку, који предвиђа да се искази и обавештења која је државни тужилац прикупио у предкривичном поступку, могу користити као доказ у кривичном поступку, али се одлука не може заснивати само на њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам намерно цитирала ову одредбу, да би се и други упознали, на основу чега ми ове изјаве предочавамо, значи, користимо их у току непосредног испитивања сведока. Рекли сте и да је заштита цивила била у Вашој надлежности, на шта сте то мислили, у ком смислу, заштита цивила? Изволите.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, прочитајте реченицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштита цивила била је у надлежности мог одсека, па је њихово склањање са подручја борбених сукоба била једна од мојих дужности, па смо и о томе разговарали. О томе се разговарало у Секретаријату за народну одбрану.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сви планови бивше СФРЈ, подразумевали су и имали су планове вањске агресије. Ни један план није био у складу са избијањем грађанског рата на подручју Босне и Херцеговине. У плановима и у закону одбране постоји могућност да сукобљене стране и да се омогући евакуација и излазак или напуштање територије и изјавио сам да у општини Зворник није примењивана евакуација и напуштање становништва. Организовано је евакуисање становништва са угрожених подручја, ако се на то мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, шта је Козлук, да ли је то организовано или евакуација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Козлук је простор који се налазио унутар зоне линије које су се успоставиле, у мају и јуну су биле унутрашњи простор. Та могућност да се становништво добровољно одради, није ствар локалног одлучивања или локалне моћи да то спроведе. Ја лично мислим и прошли сам пут рекао, да је то морало бити у надлежности неког Међународног комитета, неке веће сагласности да се људима из безбедних разлога понуди да напусте тај простор, јер су драстично могли бити угрожени. Ако једно становништво из једног простора изађе у другу државу преко друге државе, пређе у трећу државу, ја мислим да то већ је нешто што личи на висок степен организације са вишег нивоа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чијег нивоа, међународног или унутрашњег?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Међународног, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко из међународних структура одлучио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја тако мислим и данас-дан мислим да се покрет становништва преко једне државне границе и преко друге није могло другачије одвијати. Ако је на локалном нивоу било злоупотреба, присиле и осталих

репресалија које су битно угрожавали становништво, то је нешто што може бити предмет разматрања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мало сте нешто почели прошли пут да причате о том мајору Пеји и сада овде видим да сте говорили нешто о мобилизацији. Да ли Вам је он нешто наређивао да Ви неке људе мобилишете, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мајор Пеја је био припадник Арканове јединице и ми када смо се задњи пут растали, после избијања сукоба и напада на јединицу ЈНА на Годушу, викенд задњи, први викенд у априлу је био излазак из Зворника. После тог викенда, да ли је то било у петак на суботу или суботу на недељу, однос и улазак у Зворник био је до даљњег онемогућен. Према томе, Арканове јединице и његови припадници улазе у првој седмици априла. На захтев мој да му обезбедим људе, то није могуће било извести под таквим околностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На његов захтев?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Где су ми људи, обезбедите ми људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, тај Пеја?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто му требају људи, шта каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, за шта ће му људи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Треба му подршка, јер је дошло до сукоба паравојних формација које су се стабилизовале ту у Зворнику и на Кула граду. Однос између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије паравојне јединице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије паравојне јединице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Паравојних формација испред муслиманског становништва «зелене беретке» и остало. И њихов вербални дуел је дошао до тога, када регуларни однос снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вербални?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Се мора препустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао вербални дуел?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао вербални дуел, нисам то разумела? Регуларни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вербални сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вербални сте рекли, дуел њихов, чији?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, једноставно, препуцавање и однос, сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Између Аркана и оних који су у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих оних?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са друге стране, који су организовали одбрану Зворника. МУП се одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, конкретно нам реците?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: «Зелене беретке» које у име муслиманских снага онда могу остати у Зворнику. Припадници МУП-а су се одмах расподелили и изашли. Сви припадници активног и резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким се Аркан посвађао, ево конкретно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким се посвађао Аркан?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са ким се посвађао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли, имао је вербални дуел, са ким, Аркан?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, међусобно, вербални сукоб у зарађеној зони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко са ким? Са ким се свађао Аркан, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са припадницима муслиманских снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вербално се свађао, па где?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ту, средства везе, дођи Чедо, чекам те, чекам те, стићи ћу те, доћи ћу те, то чујете разговор када су они већ ту присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, то се чује, људи ходају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта Вам каже Пеја?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, каже, ми те чекамо, каже, чекај ме, каже, доћи ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже Пеја, тај да мобилишете људе и?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не могу да мобилишем људе и одбијам могућност да се искупе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Регуларно да се могу скупити људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Каже, ајде за пример са другим да идеш да ти ја покажем шта се не може. Изведе ме са састанка и каже: идеш на стрељање као пример другима. Ја се охладим, човек ме поведе, ја идем и каже: ајде, вози, имаш рок, да скупиш људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте успели да му изађете у сусрет?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам успео скупити људе. Оно што је добровољно пришло и придружило се, то је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико је тако било добровољно који су се придружили, да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колико, можда је било до сто људи, стопедесет, откуд знам колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, да ли се Пејић тај још појављивао ту у Зворнику, да ли сте га видели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Пејић се није појављивао после. Они су остали до 09. априла, а наредни викенд, у недељу поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Арканове јединице су се повукле, 09. је био, чини ми се у петак, они су се повукли са својим снагама и изашли из Зворника у недељу поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још долазили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Касније нису долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису организовано долазили. Да ли је неко појединачно улазио, углавном, организовано нису долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви рекли да сте први пут видели Марка Павловића?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Ви лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам њега лично видео, Марко Павловић је ушао у просторије штаба пре нас. Ми смо остали у просторијама «Стандарда» и после у Зворнику је општинско руководство је остало у Привредној банци, све до почетка маја. 26. априла су ослобођена је Кула од оних који су били заузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели, пре тога априла или после?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: 26. априла ми смо ушли у просторије негде у првој половини маја и тада сам ја Марка нашао, односно видео у просторијама бившег штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком маја, а не раније?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде, Марка сам први пут видео у Зворнику извесно време након Аркана и он је преузео дужност начелника територијалне одбране?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То пре њега, има у мојој изјави, да он је четврти човек по реду који је узео штаб, према томе, изјава да ли је речена, после њега је Марко или за месец дана, април, мај месец, значи, април месец се завршава овако како се завршава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали у априлу, током априла?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја Марка Павловића нисам као човека регистровао да га региструјем, да са њим разговарам, да, први сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Повратком у Секретаријат одбране, значи, када смо ми дошли у наше просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У град?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком маја? Је ли то што сте рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, он је присуствовао састанцима, кажете овако: Павловић је преузео команду над ТО након што је заузет Зворник. Од тада је присуствовао састанцима Кризног штаба. Не знам да ли је био званично члан, али знам да је присуствовао свим састанцима. Његова дужност је била да координира ратне јединице. Када је то било? Да ли то о априлу причате за ово да је он присуствовао свим састанцима или после, када?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је присуствовао састанцима онда од именовања за команданта општинског штаба, а ја не знам датум и термин када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаба чега, територијалне одбране?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је информисао Кризни штаб и Привремену владу, шта се дешава у војсци?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Свако је из свог ресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за Марка питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вероватно да јесте, оно што је у домену било да се информише. Вероватно да је био у контакту и да је неке послове које је преузео на себе, био у обавези да информише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте нешто о добровољцима. Рекли сте, једном сте рекли да нису били део зворничке бригаде, а овде пише да сте рекли да су добровољачке јединице деловале као део зворничке бригаде, па шта је тачно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тачно је то да је 12. маја Скупштина српске републике Босне и Херцеговине донела одлуку да се територијална одбрана, штабови и све јединице у оквиру штаба, рејонског или месног карактера, формира се војска, што је и учињено. Званично формирање војске почиње од 20. маја и сви учесници рата који су били у војсци Републике Српске имају учешће, значи од 20. маја. Од 20. маја нико није смео да делује или да се организује мимо правила, односно организације војске. Значи, 01. јуна је изашао Закон о одбрани и Закон о војсци. Ја имам тај Закон ту код мене је, који регулише ту област и зворничка бригада, према оним расположивим подацима, значи, негде почетком јуна, формира фактички, том наредбом, једноставно престају надлежности штабова и свих који могу деловати по било ком основу, не смеју остати мимо формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је по закону, али у пракси?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У пракси, значи, остала је могућност да у простор који није под контролом да има таквих случајева, уласка у простор појединаца, група, а што сам и прошли пут рекао, што је морало бити у надлежности МУП-а, тзв. «викенд ратника» који дођу и изађу, врате се и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са добровољцима, јел улазе у војску или остају?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: По закону је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по закону, него на терену, на терену Вас питам, не по закону? Законе имамо, а ја Вас питам, тамо како је било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, углавном, после 01. јуна углавном се смањио утицај тих који су деловали мимо бригаде, а да ли је појединачних случаја било, од злоупотреба на терену, то је, отприлике, тежа ствар и отприлике ја пошто нисам био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Ви да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам имао карактер оперативних радова. Моји су послови стручно административни послови, канцеларијски послови. Ја се нисам бавио тереном, то су административни послови, канцеларијски послови. Ја се нисам бавио тереном, догађаји на терену потврђују да је било одређених злоупотреба које су могуће, у ком обиму. Не могу поуздано да тврдим, јер нисам био човек на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас питам због неких питања касније, која ћемо Вам поставити, везано за Ваша сазнања, на тим седницама на којима сте присуствовали, где сте причало о тим паравојскама и добровољцима. О томе сте се нешто изјашњавали. Овде сте нешто говорили о тим наредбама за мобилизацију. Јесте ли добијали писмене те инструкције и наредбе за мобилизацију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мобилизација се није могла, ја имам документ, нама је картотека, војна евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мобилизација се не може вршити ако не знате команду, збориште, структуру јединице, званично се функционисало према списковима и постојећим снагама које су остале у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама писао те писмене наредбе за мобилизацију, те инструкције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ко ће ми писати? Прогласи се општа мобилизација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после, после, у току тих дејстава? Ако треба нешто, на пример, возило, неки додатни војници или возачи, ко је, од кога сте Ви добијали наредбе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Када се створила формација зворничке бригаде, она није имала своју формацију, своје људство, своју команду и врши се попуна официрског кадра, помоћника и свих остаслих структура према ВЕС-у, лака војничка пешадијска бригада. Јун месец је био, за јун месец, достављени спискови свих који су се пописали, који су били на терену, у јединицама штаба територијалне одбране и ти спискови су били полазна основна савјешња војне евиденције. Значи, на основу тих спискова у току наредног месеца јула, врши се попуна по ВЕС-у, то значи, да се врате стрелци, да се возачи, да се по мобилизацији, по саставу бригаде, формацијски састав свака бригада има наредбу Министарства одбране, односно главног штаба, која је била и попуна се савјешњава са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ајмо нешто лакше, ово ништа не разумем, али добро, шта сте хтели да кажете. Конкретно Вас питам, јесте ли добијали неке захтеве за мобилизацију? На пример, треба два камиона војна или три возача војна или аутобуси неки за неке потребе. Ако јесте, када, од кога и како? Конкретно.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И конкретни кратки одговор, ако можете. Значи, као питање, пробајте као ја питање, тако Ви одговор, ако можете, да би сви могли да разумемо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам помоћи. Каже овде: с времена на време, добијао сам захтев да мобилишем аутобусе «Дрина транс». То сам и чинио. Ко Вам то тражи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У надлежности одсека, односно Министарства Секретаријата су послови, поново да Вам поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Комплетна мобилизација, људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси «Дрина транс»?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Технике, аутобуса, превозних средстава, комплетно, све се попуњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно Вас питам, да ли сте имали захтеве да мобилишете аутобусе «Дрине транс»?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До рада штаба територијалне одбране ишла је попуна кроз штаб. Формирањем војске, ми смо вршили попуно и савјешње са војском, по њиховим захтевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама тражио аутобусе «Дрина транс», Вама лично, као начелнику Секретаријата за народну одбрану? Да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војска, бригада, превоз јединице, јер је већ у јуну била организована замена људства, ишла седам дана. Људство није могло више улазити у аутобусе, ићи на линију, него је замена седам дана на линији, седам код куће, одвијана преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о војсци?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: О војсци, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потребе Привремене владе, нешто за аутобусима, да ли су биле?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, ја протестујем због оваквог начина испитивања. Докле ће му се постављати исто питање, док не каже, реченица коју Ви овде читате. Док то не каже, Ви ћете му постављати упорно једно те исто питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочићу, колега, немојте Ви да бринете. Предочићу ја.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја, да бих скратио и Вама муку и мени, то је пет-шест страна, ја Вас потпуно овлашћујем, ево, ако ће олакшати посао, нека се моја изјава прочита и све што није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко од вас тражио аутобусе «Дрина транс», осим војске?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли је Брано Грујић тражио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може, Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је, не знам да ли може, да ли је?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Брано Грујић има секретара за привреду, за финансије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је његов секретар за привреду тражио од Вас некада аутобусе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, што кажете да он има секретара за привреду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте рекли да он има секретара за привреду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, Секретаријат за привреду припрема материјалну подршку и обезбеђује средства, гориво и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Секретаријати немају надлежност финансирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, рекли сте овде пред овим истражитељима: познато ми је да аутобусе «Дрина транс» је мобилисао и председник Кризног штаба Грујић за одвођење цивила из Зворника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам Вама и прошли пут за логистику и послове потребне за смештај становништва које долази из централних делова Босне и Херцеговине, Олова, Кладња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за одвођење цивила?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И одвод је ишао и логистичке, све те послове је радио Јово Мијатовић. Значи, шта му треба, где сместити људе, у спортску дворану, обезбедити исхрану, шта обезбедити да, гориво, одвоз, значи, били су људи који су радили на тим пословима и за то су били задужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ја Вам читам ово: познато ми је да је аутобусе мобилисао и Грујић.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може и Грујић мобилисати, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас да ли може, него, јесте рекли ово?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, добро, шта сам ја рекао, постоји контекст лошег превода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји могућност контекста скраћивања изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чегат?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је апсурд да председник владе може мобилисати аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нисте рекли или је скраћено или шта?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је пренесено значење, то значи, да на његов захтев, ако је потребно да се изврши неки посао, постоје службе које су задужене да то изврше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, како сте рекли да је Вама познато да је он мобилисао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може он.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја стварно мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, колега.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја заиста мислим да нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја заиста мислим да је потпуно исправно питање које постављам и молим Вас, па, немојте. Лепо му предочавам, одлучили смо да користимо доказе. Имамо потпуну законску потпору и немојте сада, изнова и изнова то потенцирати.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Човек се изјаснио на то, рекао је једанпут шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама јасно, хајте Ви поновите, шта је рекао?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да није примерено да ја понављам шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, ја Вас питам, ако је Вама јасно, ја ћу прекинути.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Мени је јасно, рекао је не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао, не.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може председник владе, привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја питала да ли може, ја сам Вас питала, да ли сте рекли да Вам је познато да је он то урадио? Јел овде пише тако, а Ви сте на то моје питање рекли да су они скраћивали изјаве. Да ли је то тачно, да ли сам Вас добро разумела? Значи ово је нешто скраћено или је унето нешто што Ви нисте рекли, то Вас питам да ми објасните? Да ли су они унели нешто што Ви уопште нисте рекли или сте Ви рекли у другачијем виду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја Вама поново понављам, за обезбеђење, финансијско праћење горива, аутобуса, употребу возила, постоје људи у Секретаријату за привреду који су и радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ти људи одлучују о томе, где треба који аутобус или неко изнад њих, то Вас питам? Да ли они одлуче или њима неко одозго каже, треба толико, па они одраде тај посао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако треба да се нешто уради, онда се одлучи на Привременој влади и то се спроводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте, били смо задужени за цивилне жртве које су погинуле у ратним дејствима. Коста Ерић је мени био директно подређен. Теренцима, под Ерићевом командом, бих наложио да покупе лешеве, обезбеде патолошки преглед и да их сахрани, а војска је била задужена за сопствену санацију, те се сама бавила својим борцима који су погинули. Да ли је то тачно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ерић је мени подносио усмене извештаје. Од њега сам могао да чујем колико је жртва открио на неком месту. Када се није знало ко је некога убио, ми смо то решавали. На шта сте то мислили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У одбрамбеном систему, у Закону о одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте почињати са законом.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Морам испричати шта је санација терена, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте прошли пут испричали, ја сада само додајем нека конкретна питања, да појаснимо. Да ли Вам је давао усмене извештаје Коста Ерић и ако јесте, колико често?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Комплетну евиденцију поступка санације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да је он био подређени?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји човек који је, хвала Богу, још жив и здрав који је то радио, комплетан поступак у складу са упутством Савезног секретаријата за народну одбрану о санацији терена, проналажењу свих могућих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је он подносио ове усмене извештаје?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званична евиденција је увек била код њега, а можемо се срести, јел било проблема или није било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се сретали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесмо се сретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви, обзиром да сте његов надређени, као начелник, њему издвали нека упутства или говорили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је у обавези да спроводи закон као и ја. Он је спроводио и убеђен сам да он и људи који су радили на том послу, су апсолутно га одрадили крајње безпрекорно, јер им се то није ни дозволило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Коста сазнавао, где треба да иде да скупља те лешеве?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, чује се, дојава, било МУП, било ко дојави да постоји убиство, леш, он се покупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте му Ви некада такву информацију давали, као његов шеф, Кости, Ви лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја нисам, господо, био на терену, ја сам три пута говорио, ја сам радио службено административне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда када он то уради, да ли он Вама онда каже, ја сам чуо па сам ишао, па сам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Господо, то се формира јединица, она има свог командира, има своје командире одељења, има своје вршиоце, има опрему, има возило и дужна је да опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже овако: позвали би нас из бригаде и обавестили да негде има лешева, леш или више њих и ми смо се онда бавили тиме?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је лош превод, госпођо, ми се нисмо могли бавити тиме. Када се јави, било из МУП-а, било из бригаде, било чија дојава на телефон 985 који је био универзални центар информисања је био у служби, одсек, морат знати структуру функционисања. Мој одсек и као Секретаријат, имао је одељење за мобилизацију и регистровање, имао је одељење за попуњу јединица, имао је одељење за цивилне послове које је водио Коста Ерић, имао је центар оперативни центар осматрања и обавештавања 985. Било каква дојава која се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви некада јављали на тај број 985, Ви лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је у оперативном центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био тај центар?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Имала је своју канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нема везе са Вашом канцеларијом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И имали свој цивилни телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе са Вашом канцеларијом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је под мојим патронатом, а ја нисам био дежурни никада, нити сам дежурао. Има тамо руководилац оперативног центра, по сменама, дан, ноћ, 24 сата ради оперативни центар. Информације се сливају у центар, јединица се формира, центар преноси информацију у јединицу, и ја Вам тврдим, и ако нисам био на терену, да у Зворнику 1992. година, нема масовних гробница, да је господин Станковић професионално као лице војно био патолог, да је присутан био на почетку 1992. године, да је био присутан у другом наврату, када смо пронашли погинуле борце Републике Српске на рејону Каменице, где је погинуло 120 људи, значи, он је, ја знам у два случаја је био у Зворнику. Према томе, проблем о коме желимо причати, је апсолутно коректно по закону одрађен. То ја тврдим. Зато можете звати и Косту Ерића као сведока, можете звати и Милана Радовића, који и данас држи погребно, према томе, проблема у тој сфери није било. То Вам ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде сте рекли: колико ми је познато, ја се нисам бавио убиствима која је починила Жућина група, као ни било која друга паравојна група. Оно што су радили Жућа и други, било је ван моје контроле. Било је познато да они врше злочине, укључујући и убиства, али ја ништа нисам могао да учиним по том питању. Како Ви знате онда, ако не знате одакле се позивало, да нисте баш можда и те?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Госпођо, од тог периода је прошло четрнаест година. За четрнаест година се испричало прича и прича. Та прича је дата 1992. године, сада је 2006., то се касније чује, вршено, убијено, ко је убио, шта је убио, то је терен на терену и ја најмање знам о тим проблемима. То Вам искрено кажем, да мој посао око тога је и законом, који могу показати је обавеза јединице која хоће да се понаша, мора заробљено лице омогућити му, прихватни центар, регистровати га и пребацити га у логоре који се формирају и који су, вероватно, морали бити под надлежности Међународног црвеног крста. Значи, ти појединачни случајеви, ко га убио, шта га је убио, вероватно да може да изврше људи који имају карактер уласка на терен. На ратишту се окупљају и пожељни и непожељни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми Вас не питамо за терен, него као члана.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Та контрола је немогућа, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да ли могу ја, ја Вас молим ако ја могу мало. Питам Вас као човека који је присуствовао састанцима Привремене владе, то Вас питам. Пимињали сте овде да је Грујић редовно примао извештаје о догађајима на терену и кажете овако: Грујић је информације о убиствима добијао од МУП-а. МУП му је био подређен, јер је он био на таквом положају. То је опште позната чињеница. Ја нисам хтео да се уплићем, плашио сам се за сопствени живот. Ако бих се побунио за ствари које су се дешавале, владао је страх и тако даље. Да ли Ви то знате тако, што сте седели на састанцима или сте чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Пуно Вам хвала што сте имали снаге и моћи да прочитате тај пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако се нешто деси у граду, поред Секретаријата за одбрану, постојао је Секретаријат за унутрашње послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је био у надлежности полиције и ако је било шта са терена могло да се деси, у Привременој влади седео је човек као и ја и значи, он му је био одговоран да му поднесе извештај где се шта десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо по теорији да је тако. Јесте Ви били на тим састанцима Привремене владе, када је тај одговорни из МУП-а подносио те извештаје? Кажете овде, Грујић је редовно примао извештаје о догађајима на терену. То је била опште позната чињеница. Како Ви знате то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, морао је, као што је мени казао извршити замену људи и нећу да те видим, да ми не долазиш на очи, људи су сишли, напустили су линију, ниси обезбедио смену. Ја сам издржао јун и мај месец, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже, Грујић или ко?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, кажем, и Марко каже, сишли су људи, ниси обезбедио замену људства. Ја упорно морам радити свој посао. А да ли су га информисали о другим пословима, најлакше је знати да ли су људи напустили, сишли са линије и оставили линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустимо линију. Ово Вас питам. Кажете, била је опште позната чињеница да је примао извештаје о догађајима. На шта мислите то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сада не могу да улазим да ли је он био објективно информисан или је имао одређени број информација које му нису биле доступне. То је нешто што он може да каже, да ли сам му ја као члан владе одрађивао посао, нисам му одрађивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам за Вас, за МУП Вас питам, како Ви знате да је њему МУП давао извештаје?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ко ће му други дати извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је давао, можда му није давао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Морао му је давати извештаје у логици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви лично, да ли сте Ви били присутни? Можда Ви, лично на тим седницама?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви слушали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ни један извештај о неком извештају да је могло да се буде, да се зна, потпуно владање тереном, је немогуће, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате онда да је то била опште позната чињеница да је он примао извештаје?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, морао је бити информисан, јер дату информацију ако није имао доступну, онда је то нешто друго, то се морало дефинисати као слабост. Ја сам Вама и прошли пут рекао, време, дистанца иза које се налази говори да су одређене слабости настајале због лошег рада Министарства унутрашњих послова и покривања терена и безбедности. Да ли су они имали снагу и могућност да одупру одређеним снагама или нису, то је опет неки други фактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прошли пут сте причали да сте дошли у сред неког састанка где се говорило о размени неких људи, ту са подручја Зворника. А овде кажете, присуствовао сам једном састанку Привремене владе, на коме се разговарало о људима, који су одведени у Техничку школу. Састанком је председавао Грујић и донета је званична одлука да се људи размене и ту помињете да су ту били и Маринко Василић и Стево Радић, вероватно и Павловић и на састанку је поново, понављате, на састанку је одлучено да се они размене. Да ли се сећате тог састанка?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сва упутства која су владала и која су у прилог закона, говоре да се лица затечена у борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, само за састанак Вас питам, да ли се сећате тог састанка, да је био Маринко и Брано и можда и Павловић, да ли се сећате тог састанка, да је донета одлука? Па, кажете, после, да не знате детаље и околности шта се даље десило, али да сте чули да су ти људи убијени? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Од тих, конкретно детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је донета одлука нека, да се размене људи, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са аспекта размене, да је колективно одлучивано и та моја изјава у контексту да је била нужност и неопходност да се изврши, да ли је она извршена или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је донета одлука?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, донета је одлука и мора се поступати по одлуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је извршена, да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су убијени?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде, касније сам чуо да су побијени. Нису ми познати детаљи.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То да сам ја чуо, постоји прича. Када је хашки истражитељ тврдио, каже овако, само да Вам кажем, каже, ти људи нису размењени, господине, за мене је званична информација да је се морала одиграти размена. Да ли је она извршена или није, каже, ми имамо информацију да су побијени. Господо, они су морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то чули, значи, да су они побијени, тек код истражитеља или сте чули и раније?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Истражитељ је први човек који је тврдио да су ти људи побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, да ли сте чули, не да ли сте знали, него да сте чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам чуо никада, ни да су побијени. Тврдња хашког истражитеља је била дефинитивна да су људи побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули раније да су можда побијени?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, можда је било делимично појединачних убистава, колективног случаја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да неких људи нема?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте чули да се из хотела «Дрина» нека храна носила неким заробљеницима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ми то било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какви су били односи између Грујића и Стеве Радића?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У току 1992. године сасвим солидни и коректни до момента када је дошло до његове смене, значи, у контексту догађаја о којим говоримо, били су добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је тек после, јули, август, када је Грујић престао да буде, да ли је то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја не знам када је он тачно смењен, али после његове смене, да ли је то, ја мислим да је то 1992. година била комплетно са њим. Не бих знао тај датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту по Вама био најзначајнија личност у тој Привременој влади? Како сте Ви то видели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Свако из своје надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако за себе најзначајнији? Да ли је имао неко да одскаче од других?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји колективно тело где председник Привремене владе координира рад и спроводи. У неком финансијском руковођењу комплетном финансијском ситуацијом, Стево Радић је радио тај посао и био је у том финансијском делу најјача личност на тим пословима, кроз обједињавање рада Секретаријата спискова за накнаде плата, обезбеђења горива, значи, његов је посао био у том сегменту, најјачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, често смо на састанцима владе расправљали о проблему присуства паравојних јединица. О томе се често разговарало. Предлагано је да остану као део бригаде, али да не могу деловати са одвојеном командом.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Никако не могу деловати, то је и закон регулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно то, шта сте причали о њима, на Влади?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Једноставно се инсистирало да се уложе напори уласка и да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви напори?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се обезбеди граница, да МУП спречи долазак људи, појединачан улазак у град, да се облик паравојних задржавања не може опстати мимо бригаде и ми смо у некој трансформацији ишли брзо, значи, ево, сам редослед догађаја говори да је већ почетком јуна и није смео нико да буде ван бригаде. То је била интенција, то је било и тражено, пошто се настојало да се на томе спроведе, да једноставно, кроз команду војске и опстајање, да се и надлежност војске стави у војску и да се надлежност МУП-а преузме, да се присуство паравојске једноставно елиминише и то је тачна констатација. Ја иза ње стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте то разматрали на Влади, тај проблем, а да ли је неко то даље, некога извештавао горе? Овде кажете да је Грујић подносио извештаје Палама. Шта знате о томе? Да ли је ишао на Пале, колико пута, колико често?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја те информације контакта сарадње са Палама или руковођења и управљања са нивоом немам и тим подацима не могу да располажем. Логично је да он је могао добијати одређене инструкције, одређене контакте са врха странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одлазио на Пале, да ли Ви знате, то Вас питам, једноставно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја то, Богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже: он је одржавао контакте и извештаје подносио Палама. Одлазио је на Пале по потреби. Можда једном седмично или једном у десет дана, је ли тако било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све контакте са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било овако, да или не? Само кратко, молим Вас.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Само ми се не свиђа термин «сваке седмице или десет дана».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја тај термин, ја Вас питам, Ви сте причали са истражитељима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Прихватам делимично ту изјаву, да је одржавао контакте и да је имао изнад себе линију координирања коју је он обављао. Испред чланова друго нико није могао обављати те линије, сем њега, стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Јова?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Који Јова? Јова је био народни посланик у првом сазиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао и он на Пале, знам шта је био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, на све седнице на које је ишао, на Скупштини, он је био народни посланик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи и он и Брано?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Када је ишао, када су му биле седнице, да ли је одсуствовао, није одсуствовао, то ја немам податак. Ја Вам само тврдим да је био председник, посланик у првом сазиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете за Брану, враћамо се на ово, везано за одласке на Пале: никада се није вратио и рекао, речено ми је то и то. Волео је да остави утисак да је све сам смислио, и ако верујем да је добијао инструкције од руководства са Пала. Да ли је то Ваш закључак неки?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На питање, да ли сте имали информацију, да ли нам је саопштавано, да ли сте имали акте, ја се не сећам да је Брано имао, доносио папире и да нам је то делио или разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли каже, био сам, па ми је речено то и то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако је имао какве одређене ставове, значи, он је у усменој форми нама преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званични контакт, папир, нисмо имали пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била комуникација у мају и јуну између Зворника и Пала, саобраћај, проходност?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Проходност никаква. Зворник није могао даље од тунела. Зворник није могао даље од Црног врха. Зворник је читав мај и јун имао затворен саобраћај према Палама. Ишло се према Црном врху и конвој се скупи, пет-шест возила, аутобуса и под пратњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црхи врх према Тузли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Црни врх иде према Тузли, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се онда ишло на Пале, када не може ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Иде се преко Шеховића, па се изађе доле у, испод Власенице, па се оде преко Власенице, па се иде прек Романије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту пут био слободан, тај део?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тај је путни правац функционисао. Значи, Црни врх, Шеховићи, доле, како се оно зове, према Власеници, па преко Власенице, Хан Пијеска за Сарајево, Пале. Та линија је функционисала под обезбеђењем. Ноћу се затварала, није функционисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто о Козлуку сте овде пред крај изјаве говорили, па, кажете, одлука да се несрпско становништво исели, стигла је одозго. Јесте то мислили када сте прошли пут рекли да је то била нека виша политика?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам, госпођо, то рекао Вама пре сат времена, не знам колико смо овде. Да тако нешто, апсолутно је неспроводљиво, без координације да се становништво преко две државе, две државне границе спроведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте одозго, шта сте то мислили, одозго?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са нивоа више политике, то сам и прошли пут рекао и данас-дан стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, које више политике, чије?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, Међународног црвеног крста. Ко је у име Међународног црвеног крста могао да то спроведе. Мислите Ви да смо ми могли њих у аутобусе, па преко Дрине, хајде тамо. Није госпођо могло тако бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је међународна заједница одлучила?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није међународна заједница, међународна заједница је широк појам, то је огромно широк појам. Међународна заједница има своје званичне органе кроз Уједињене нације, има своје невладине организације и владине организације. То је широк, међународна заједница, има свој Међународни црвени крст, УНЕСКО, има своје организације. Ја, ни држава Србија и Црна Гора, Савезна Република Југославија није могла то урадити и пребацити људе у Мађарску без нечије воље. Од кога је та дошла воља, то ја бих могао да питам сада, ко зна од ових људи сада присутних. Ја то и данас-дан не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, обезбеђени су камиони и аутобуси?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Обезбеђена су расположива средства да се изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиони и аутобуси? Како знате да је то обезбеђено, ко је обезбеђивао, ко је то тражио ту логистику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Логистику је одрађивао Јово Мијатовић и што се тиче прихвата избеглог становништва и транспорта становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега задужио да то ради?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ко је њега задужио? Он је човек који је радио послове посланика и на нивоу тог посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али конкретно ту у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ми познато да ли је имао наредбу и ко је са њим, дао му надлежности тих послова. Ја му нисам дао те надлежности. Ја сам моје надлежности добио у Скупштини, у вишестраначкој скупштини. Те своје надлежности сам кроз закон спроводио и стојим иза оног што сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, још само једно.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Проблем је и мени данас што сам овде. Ја нисам овде дошао својом вољом. Проблем је и што се ја трпам да тачно када кажем ја хашком истражитељу, господине, ја сам радио, то, то, то и иза тога стојим. Ако се за то треба одговарати, господине, ја одмах прихватам одговорност да будем одговоран по мојој линији. Господине, Ви сте били на таквом месту, Ви сте нама то дали како се то дешавало, Ви морате се појавити као сведок и морате знати сфере како се све одвијало. И најцрње у животу, да дођете у ситуацију да Вас неко гура у област хирургије, а ви правник. Е, сада се ја гурам у неку другу област, која апсолутно није моја. То је жалосно овде, што се мени дешава, ако разумете, ето. Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ми Вас не питамо више од онога што Ви лично и непосредно знате, а Ви нама причате нешто што нас не занима, али добро, то је Ваш проблем, нешто шире и више.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас упорно покушавам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно да Вас питам и Ви лепо конкретно да кажете, шта знате, шта не знате и не морате уопште Ви да нама овде сада објашњавате нешто што сматрате, за шта нисте стручни и способни, то нам не треба. Никакве експертизе и објашњавања закона. Рекли сте овде, ако сте рекли, о сабирним или притвореничким центрима, разговарало се у Кризном штабу и у Привременој влади. Сви паметни људи хтели су да се ограде од тих одлука, али о њима се јесте расправљало. Ја сам увек говорио да војнике треба разменити. На тим састанцима расправљало се о свим проблемима, укључујући и проблем паравојних јединица и притвореничких центара. Разговарало се о конкретним местима. Да ли је тачно ово?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Никада влада није имала конкретне податке, где су ти центри, колико је у њима затворено људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, уопштене?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У конкретном случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, уопштене податке, јел имала?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема, не знам шта значи уопштен податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без бројева конкретно, него да има логора, да ли је имала податке да има логора или да, кажете, није имала конкретно податке колико и колико људи, а јел имала уопштен податак да је постојало нешто или не или ни то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са периода ове дистанце, све се зна. У датом моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви причате, шта сте тада знали, не сада, не питам Вас сада. Да ли се причало, на пример, ево то, да ли се разговарало на влади о тим центрима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли ово тамо, откуд овако да нешто се унесе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Овај, ту, овај, контекст тог превода не може да значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не превода, да би се нешто превело, мора да постоји. Да ли је то постојало или је убачено?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На основу тога превода како стоји и код обичног човека који то слуша да се тачно зна, број центра, број, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, управо сте рекли да се не зна, а ја Вас питам, да ли се знало да уопште постоје, пошто кажете, није се знао број?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало да постоје неки притворенички центри, сабирни и притворенички, тако сте Ви овде, барем, тако је унето да сте рекли? Да ли се причало на влади?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Прошли пут сте рекли да се причало о Чelopeку, сада кажете, није. Пред нама сте рекли.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам Вама рекао горе и данас-дан, да је информација дошла касније, да је у оквиру МУП-а, односно Секретаријата формиран оно што ја знам, човек је рекао да је био одређен од командира Драгана Спасојевића да се припреми простор за лица која се треба обезбедити. Човек је то изјавио и он је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Милановић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас конкретно ово питам, овде, да ли се причало на влади или није?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, ја мислим да је три пута одговорио, не знам колико пута треба да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не одговори јасно, колега, седите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не, нема шта јасније од речи – не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени није јасно, ето, видите, мени је нејасно. Јел ово неко онда унео, значи, целу ову реченицу, а да Ви то нисте рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, та реченица је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пасус цео овај, јел то значи, да су ти истражитељи унели нешто што Ви уопште нисте причали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, истражитељи су то конкретизовали и превод је ту изузетно лош, да се могло причати, али конкретизација догађаја, времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да се могло причати, шта то, не разумем?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Човече, да се спречи. Ако нађете убијено пет лешева, пет људи данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На одређеном локалитету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком локалитету?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, било ком у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући некој, у објекту или вани?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кроз евиденцију о санацији, и у кући, у стану и ти појединачни случајеви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто да се нађе у стану, пет мртвих?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Како да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У стану, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком стану?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, у било којем, пријава дође, у стану, тај и тај има леш тај и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет лешева у једном стану?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, не у једном стану, ја сам рекао, деси се у простору, за један дан да се нађе и морало се онда апеловати кроз владу да се, једноставно, дође под контролу. То је било приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, не разумем, који је проблем овде са преводом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тај општи контекст догађаја времена је прича, дајте људи да се једном стави под контролу, дешава се то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта се дешава?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се дешава да је јединица за санацију терена тог и тог дана нашла убијена лица на том простору. То се не сме дешавати и да се то мора спречавати. То је био разговор Привремене владе и свих субјеката који су учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде конкретно пише о сабирним центрима. Да ли је то било или не?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно да знаш које је место и где је ко притворен, то никада није био конкретан, да се зна, толико је људи и где је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде овако стоји једна Ваша изјава: било је расправљано и одлучено, да затворенике који су били у мањим групама, треба пребацити у Батковић. Тако је и учињено. Шта је то учињено, можете мало то да нам испричате, везано за Батковић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја вам могу дати прилог закона где каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте законе да нам дајете, стварно ми имамо тих закона исувише. Ми смо Вас овде због других, због непосредних сазнања звали, не због закона, знате.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колективни орган није никада могао, нити је то могуће у историји ратовања да донесе било какву погубну одлуку. Друго, колективни орган може да нареди да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, коју сам Вас ја питала погубну одлуку, не разумем одговор на моје питање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, мања група морате испитати, регистровати и пребацити у постојећи логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била одлука, то Вас питам, да се пребацују у Батковић, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Госпођо, да ја не бих био сведок који причам по сећању. У архиву општине Зворник постоји евиденција, свеске, записници о раду Привремене владе. Сву ту документацију јединице СФОР-а су користиле, копирале и вратиле. Господин Енвер Сабировић који је руководио опште управе Зворник, ако хоће конкретно и адвокати и одбрана те податке, кроз Адвокатску комору, кроз Ваш рад, може да те податке изузме, знаћете, ово што мене сада питате, који је био датум, у колико сати одржана седница, ко је присуствовао на седници, шта је одлучивано на седници. Ја бих Вас замолио да мене не доводите као сведока, да причам по сећању и да мислим да апсолутно ме доводите у једну, ја Вас молим, ако треба то, ја могу да Вам предложим да оно што је доступно, писмено написано, рад Привремене владе у свескама, записницима, постоји, могу господа адвокати кроз Адвокатску, може суд, да то узме и да тај материјал користи. Морате знати, господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви морате знати која је улога сведока.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Улога сведока је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте управо говорили да су многе одлуке доношене усмено.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Улога је сведока да после петнаест година каже, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не могу да знам датуме и време, ја могу сада да погрешим у два месеца, да ли је било пролеће, јесен, зима, госпођо, знате, петнаест година када је нешто било. Не могу сада да будем досадан, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би рекла да се не сећате.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако хоћете конкретно шта је влада, постоје свеске архива, што се може узети, то Вам може бити као папир. Ако мене задужите, ако ја имам надлежности, ја то не знам, ја то могу Вама дати, донети. Ако је хашки истражитељ могао сву документацију из МУП-а однети, сложити, ако је могао сву документацију из бригаде однети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви нама да помажете за писмену документацију.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Немојте мене доводити да сада ја, јел то било, шта се одлучило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да Вас не питам. Ви уопште не схватате која је улога Ваша овде, да Вас питамо, оно чега се сећате и да кажете.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Али ја морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, још ћу Вам предочити једну овде изјаву, да је прокоментаришете. Разговарали смо, сада, слушајте ме пажљиво и конкретно покушајте да одговорите, разговарали смо о ужасима који су се дешавали, као на пример, о ономе што се догодило у Челопеку. Сви су говорили да је то требало спречити. Нико није имао храбрости да се супротстави онима који су починили те злочине. Касније смо покушавали да их се отарасимо. Говорили смо Грујићу да то неком пријави, да пријави Карацићу и да га наговори да нешто учини. То смо стално говорили Грујићу. На крају је нешто и учињено, око Жућине јединице, али тада је већ било касно.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Жућина јединица је била класична паравојна формација на подручју општине Зворник. То је чињеница која се може да апсолвира. Даље, да ли је у оквиру те јединице и сви оптужени, данас би волели да починиоце открију и то да се истина дође до тога. Паравојна формација Жућина је остала и мислим да је негде крајем јуна или почетком јула, специјалним снагама исељена из зграде, из Јусбашића у Зворнику, значи, једноставно, ово што сам рекао је интенција владе и свих људи, да се спречи самовоља, притварање, злоупотреба затворених и да се инсистира и та интенција је по мом мишљењу дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих затворених, да се спречи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Они који су јединице могле да притворе и затворе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те, паравојне јединице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Они који су били у зони одговорности те јединице, која је дејствовала на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Којих затворених, притворених, да се спречи злоупотреба, којих затворених? На кога мислите и од кога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим на припаднике муслиманског народа који су се нашли у тим центрима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, у тим центрима.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На њих мислим, нисам на другог никога мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је притварао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Која, јединица која је била на подручју општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица, било их је више и војске, и паравојске и добровољци, и територијалци, ко, на кога мислите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На паравојне формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је још неко организовао те центре, кажете, где су привођени?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су они организовали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није нико, колико ја знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они имали право да организују центре?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали они право да држе такве центре?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Па, јесте говорили Грујићу да то пријави Караџићу, као што овде пише?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, каже, да једноставно је то зло које влада, које не можеш да се супротставиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не може?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, зато што имају већу ударну моћ и могућности, него влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није имао ојачане припаднике МУП-а, да могу да то разреше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих Жућиних, укупно људи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колико их је било, тачан број ја не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Супротстављање тим људима са редовним снагама МУП-а није било могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било, отприлике, тих јединица, сто, петсто, двеста, двадесет, колико?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било ових МУП-оваца, полицајаца?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, можда је било регуларног, редовног састава четрдесет људи, а резервног састава, стопедесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стопедесет?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, територијалаца, колико је било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То немам податке тачно. Подаци за мај месец су они који су били у евиденцији пописани и то треба да зна командант штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да сте радили посао у Секретаријату за народну одбрану, отприлике, колико је било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Затечено стање је било оно што је ушло у рат, а сравање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ушло у рат? Ми смо чули неколико хиљада да је било, да ли се сећате тог броја, када се мобилисало, оно, колико људи, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте успели да мобилишете? Ви сте радили посао мобилизације, да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Она мобилизација, штабови су имали свој окружни штаб у Тузли, имали су општински штаб у Зворнику, имали су реонске штабове на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број, само, молим Вас, молим Вас, само број?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Подруштвовање система.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, број?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вама, изгледа, логика подруштвовања система територијалне одбране није јасна. Ви морате знати да смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, подруштвовање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Имали смо изузетно велики систем подруштвовања система одбране. Код нас је све било војска и радник у фабрици је имао своју ратну обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам, пошто то не разумем, ја бих прешла на конкретно питање, ако знате, да нам кажете, колики је био број територијалаца, мобилисаних?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ти подаци се могу добити, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Хвала, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само пар питања, али конкретно, покушајте конкретно да одговорите. Реците ми, да ли је Вама познато пре исељавања мештана Козлука, да ли је њихова безбедност била угрожена?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није била угрожена?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није Вам познато или није била угрожена безбедност?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ни била угрожена, јест била врло непријатна и тешка, али да је животно било угрожено, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми, на тим састанцима Привремене владе, када су подношени ти неки извештаји, свако из свог ресора, да ли је, рецимо, када је начелник полиције поднео неки извештај, да ли је Брана Грујић предузимао неке мере после тога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Више је било немоћно, него што је могао одлучити и разрешити било шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је Марко Павловић, односно овде оптужени Бранко Поповић, да ли је он предузимао неке мере поводом неких извештаја начелника полиције или везано за безбедносну ситуацију, за деловање паравојних формација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је он свој допринос претапања штаба територијалне одбране у војску одиграо у том смислу, да је у том премошћавању био човек који је то одрадио на један начин, који је у датом моменту био могућ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта то значи, ја питам конкретно, да ли је неке мере предузимао у то време, на том месту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам на коју конкретну меру би могло да мислите сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, рецимо, подноси му се извештај о стању на терену. Да ли је он, поводом тога, нешто предузимао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рецимо, добије извештај да дивљају паравојне формације, да ли је нешто предузимао?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Протестујем, непрецизно је питање, није рекао, нити да је добио извештај, нити да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала, да ли је уопште добијао извештаје, рекао је да не зна.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он конкретно чуо да је некада било када неко из МУП-а на тим састанцима нешто њему рекао и да је он нешто у вези тога предузео, значи, конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево, ја Вас онда питам, шта се на том састанку онда конкретно причало, везано за паравојне формације?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: За паравојне формације била је донешена одлука да они не могу после 12. маја и после одлуке Народне скупштине деловати мимо бригаде и све што се нађе у будућем деловању самовоље, чиниће личну одговорност појединаца који то прихвате на себе, нити имају било какве надлежности и са таквим снагама се, једноставно, мора разрачунати. Дал уз присуство МУП-а или снагама, уз помоћ специјалних снага да се то изврши.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а зашто је то тако, зашто се са тим снагама треба разрачунати, о чему се то причало, шта су они радили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам Вашој чланици већа рекао, малопре: немогуће је да се касније појави пријава да је лице погинуло ту и ту, а да нико не схвати одговорност. Једноставно, мора се учинити живот подношљивим, толерантним, једноставно да се покуша потпуно завладати ситуацијом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само још једно питање: да ли су те паравојне формације биле ван сваке контроле у том неком периоду, мај, јуни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У некој надлежности, онај ко је дошао у Зворник, Зворник није никакву обавезу према њему имао, ни да га наоружа, ни да га обуче, нити да га зове, ушао је у зону ратног дејства, неконтролисану зону, улазе пожељни и непожељни. Међу онима који су дошли, било је више који су деловали тако, да је то контрапродуктивно и неповољно за било коју средину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хвала и Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сведок може да нам каже, ко су били чланови Кризног штаба, поименично и од када до када је тај Кризни штаб функциоисао, уколико се сећа?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам био члан Кризног штаба, по функцији коју сам обављао, испред командира станице милиције био је Драган Спасојевић, испред био је Брано Грујић, испред, ко је још могао бити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био Јово Мијатовић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Као народни посланик, био је Јово Мијатовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је секретар општине био члан Кризног штаба?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Секретар општине у то време, ко је био, секретар за привреду, био је Стево Радић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, уколико се не сећа више, довољно је. Да ли се сећа периода?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кризни штаб је почео да делује, да ли 05. или 06. априла, не знам тачно, не могу тачно, април, почетак априла. Мислим да се задржао у току месеца априла, а тачно датум када прелази у Привремену владу, то треба погледати из те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо ми те податке.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам тај податак, конкретно. Треба узети из те евиденције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо, имамо одлуке.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Из архива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још питања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја бих замолио само да Вас поново упозорим. Ја бих Вас замолио да архив који постоји о седницама Привремене владе се може користити као радни материјал и он је доступан, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, записници са седница?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Госпођо доводите сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мислите записнике са седница?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се расправљало на седницама?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то мислите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мене доводите у ситуацију да ја сада ни крив, ни дужан могу да нешто изјавим, лупим, по сећању и да промашим период од три месеца и онда ће неко да ми каже, господине, ти си ово прочитао, али ја после четрнаест година, госпођо, ја бих могао да Вам кажем, сена заборава на одређене догађаје постоји и нема потреба да ја лупам. Ја ћу убудуће мојим одговором се користити, не сећам се, јер то је најсигурнија одбрана, јер ја Вас молим да оно што постоји као документи да се то користи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање је, да ли сведок зна да ли је у депортацији из Козлука учествовала и војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се он изјашњавао о Козлуку. Да ли Ви знате, ко је тамо био на лицу места, тога дана?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам на тим пословима био присутан, нити бих могао било шта поуздано рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Довољно хвала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Прошли сам пут рекао, уколико постоји злоупотреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то смо чули, хвала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Додгађаја, постоје живи сведоци који то могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна сведок, ко је Милановић Милоша поставио за управника затвора у Економији и где се сада та особа налази?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Милановић Милош је активни полицајац МУП-а, сада је у пензији, пензионисан је 1995. године. Лично ми је рекао, госпођо, ја немам ту наредбу, нисам је имао, да је он то добио наредбом. Његова изјава постоји, човек је у пензији, живи у Доњем Шепку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је лично рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да је, да припреми тај простор, наредио му Драган Спасојевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао да је на Економији било групног, да није било групног страдања, већ појединачног. Да ли он у вези тога може нешто да се изјасни, по садашњем сећању, тј. шта о тим евентуалним појединачним страдањима зна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: О томе не могу поуздано говорити, нити ми је то позната ствар на терену. Једино из евиденције о санацији терена, могу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него оно што сте Ви чули од овог човека, то Вас пита Тужилац. Шта сте Ви?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је се задржао на том послу, ја сам Вама госпођо рекао, само два дана, трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три дана, рекли сте нам, да, али за та три дана, рекли сте нешто је видео, јел Вам то нешто рекао ближе, ако можете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно, његово стање и виђење проблема, да ли је, није то могао да извршава, јер му је у одређеном моменту психолошка да то одради, углавном има и сада када сам се вратио у међувремену од прошлог пута до овог пута, он ми је предочио да је био у болници, да је на основу тога напустио тај посао, да се више није вратио на те послове и да о тим одређеним проблемима конкретно може да каже сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам он рекао да хоће да сведочи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема разлога да не каже, ако буде позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да проверим ово, изјава негде од 1991. године и начелник тог Секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 08. марта, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже, до јуна месеца 1996. Да ли је све време био начелник?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам господине, сво време радио на пословима одбране, тачно од данашњег дана 1991. до 30.06.1996. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је за све то време становао у Доњем Шепку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам становао у Доњем Шепку, живим у Доњем Шепку, имам породичну кућу у Шепку. У Зворнику немам ни стан, ни локал, припадам народу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Моје конкретно питање је, да ли, када иде на посао из Доњег Шепка у Зворник, да ли је пролазио кроз Козлук?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сва места од Шепка до Зворника сам свакодневно пролазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли му је познато да су грађани Козлука предали наоружање, оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било неко организовано предавање наоружања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам на тим пословима радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, као човеку нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не смем да причам оно што нисам радио. Једноставно, доводим се у ситуацију да причам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато, ти Козлучани јесу ли били лојални власти у Зворнику, њему, Влади, привременој?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Као и сви други мањински затечени народи на просторима бивше Босне и Херцеговине и тешко оном ко је се затекао у већинском централном делу Босне и Херцеговине и овом који је у грађанском рату био у неизвесној ситуацији и хвала свим оним који су помогли да се ублаже те последице рата. Ви знате да је Босне и Херцеговина једна «енигма», да је у прошлом рату, сваки четврти Босне и Херцеговине страдао. Босна и Херцеговина има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога ту сматрате већинским у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, тешко оним. Кога сматрате већинским?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Где год је остала једна мањина, у овом случају Зворник, Козлук је место које је остало у дубини изнад линије раздвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у општини Зворник већина, а ко мањина био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Зворнику је однос становништва био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: 1991. године, по задњем попису, чекај, чекај, 49.000 према 31.000, 31.000 укупно на простору је било српског становништва и попис становништва ће показати реалне садашње стање односа расељавања и досељавања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било муслиманског становништва у Зворнику после 08. априла 1992. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду, мислите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У граду.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте, комплетно, читав мај је муслиманско становништво било присутно у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду, самом граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У граду, у граду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико, колико?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Српско становништво није било у мају, у априлу месецу, у марту, априлу, апсолутно није било српског становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после 08. априла пита пуномоћник?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Било је, било је, било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А, од када нема?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Муслимана, мислим, откад нема?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Муслиманског народа нема касније, тек можда до јула, августа месеца током 1992. године, смањује се број становништва.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато, да ли је било неке формације муслиманских, «зелене беретке» у Козлуку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На простору српске републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку, у Козлуку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Козлуку?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У то време?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од априла до јуна месеца?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званично не, у самом насељу, колико ја знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Господине, морате знати да ни један муслимански становник није отишао у војску од децембра 1991. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То треба да знате, да последња мобилизација 1992. године у Снагову, није извршена, ни један Муслиман, ЈНА је постала окупаторска, господине.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја питам само, ово ме интересује.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, није било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам зашто одговарате на нешто што Вас ја не питам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви питате нека питања која Ви знате, боље него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сигурно знам да је однос, једна општа клима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, да ли је било «зелених беретки» у Козлуку, Ви кажете није, даље.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, рекао сам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, немојте да коментаришемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте били начелник Секретаријата за народну одбрану. Како се појавио овај Марко Павловић у Зворнику и како је он постао начелник територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам се, ја не знам тај поступак. То мора да, ја никада нисам видео, нити сам учествовао у његовом именовању, о његовом доласку. Ја сам рекао како сам ја постављен, а како је Марко дошао у Зворник, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо Вас то, да ли имате нешто ново још да кажете, како је он дошао? Нешто сте се изјашњавали у Трибуналу.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам, госпођо, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам њега доживео као члана, команданта општинског штаба, затекао га у Зворнику, зграда приземља, стара зграда је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, кажете, долази човек из Србије, ко га шаље, одакле, јесте се распитали, ко је послао човека из Србије у Босну?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Прошли пут, за нас је Марко био командант штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао, испред кога, ко га шаље, јесте се информисали, да ли Вас је занимало?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био командант зворничке бригаде када је формирана, 17. маја 1992. године?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ког месеца?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, ово, она је формирана 17. маја.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није она формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није формирана.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Она званично, у неким документацијама, није могла ни бити формирана 17., јер законска обавеза.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте, од 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име човека, ко је био први командант?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже, да су они одлучили, ја сам овде забележио, после те зворничке бригаде, 17. маја, нису могле да постоје паравојне формације. Је ли то тачно, да нису постојале после 17. маја паравојне формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, да је одлука донета да не могу, али да су постојале.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам то одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су постојале све време, док је он тамо начелник, те паравојне формације, до када постоје паравојне формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, у јулу су похапшени и истерани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, све, нема више ни једна друга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После нас више не занима, колега, после јула нама није предмет оптужнице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли му је познато, да је 26. јуна 1992. године у Козлуку, да су били представници Међународног црвеног крста?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам имао контакта са њима и нисам упознат. Можда је то преко Привремене владе и преко кога је то било обезбеђено, ово говори у прилог ономе, што сам говорио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли га је некада физички напао, ударио Пејић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли је кога напао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас, Вас?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам демонстрирао, како ми је рекао: дај ми људе, јесам демонстрирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, објаснио је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, није Вас ударио, да ли Вас је ударио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Повео ме за руке да ме препадне, требао је да ме истуче, да ме погази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неке су и тукли, па, да ли сте Ви добро прошли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Казао је да вршена та санација терена по неким правилима тамо, ово-оно. Да ли је било лешева у Дрини?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нешто сте помињали да је био неки леш?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Можда, али, званично, Дрина је вода, Дрина тече, не море бити у Дрини.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је приликом те санације, да ли је пронађено, да ли су неки лешеве пронађени у Дрини, да ли му је то познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Господине, ја сам о том апсолвиром питање. То питање могу да раде, поново упозоравам и немојте мене да питате да причам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли је Вама познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведоку познато нешто о наоружавању пре избијања сукоба у Зворнику? На који начин долази оружје у Зворник, ко врши наоружавање, какве су везе са командом у Тузли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Наоружавање није посао из делокруга мог рада. Секретаријати и Министарство одбране имају административно-правне, односно управне послове, апсолутно контакт са наоружањем и није у мојој надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо сутра имати сведока.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте, управо, хвала Вам пуно, сутра ћете имати сведока који је био у штабу. Имали сте претходног сведока који је провео време у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, да ли Ви знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја лично на тим пословима нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте радили, да ли знате нешто, да ли сте присуствовали када се неко наоружање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били у «Стандарду» тамо, касарна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је врло прецизно описао како се процес изласка Козлучана одиграо и видим да врло прецизно зна дефиниције многих процеса и појава. Шта је оно што је описао, кажете, преко треће државе излазак Козлучана, које је то дело, то што Ви кажете да то није могло да буде спроведено, без некога, поменули сте међународна заједница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су само његове претпоставке. Да ли Ви знате да су они?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако сте Ви рекли да је Међународни црвени крст био у Козлуку, постоји могућност, претпоставке да се ту морала тражити сагласност и да се на том плану одвијало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је друго било, ко је то одлучио, а не помоћ њихова?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Привремена влада није могла одлучити такав посао и такав потез извести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је то неко други одлучио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли му је можда познато, излазак Козлучана и Шепка иде на овај начин у треће земље, а на пример, Ђулићи и други се одиграва на други начин. Да ли зна како је то, да ли је то одлука у Привременој влади или, што му је познато као грађанину?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Рубна подручја српских села као што је Горња Каменица, Баљковица оне су биле у зони ратних дејстава и оне су интерно расељена лица. Лица која су са рубних општина била према линији раздвајања ишла су према Тузли и данашњој Федерацији. Места која су уз Дрину, места која су остала у дубини од десет километара, у дубини ратне зоне, су урађена и са њима је урађено на овај начин који је опште познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У иностранство?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су Вам друга места позната, да су исто расељена, ако Ви знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Друга места нису ишла организовано на исељавање, као ова два, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која два, Козлук?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Козлук и Гоњи Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Дивичане да су кренули тамо негде према Црном врху, према Тузли, враћали се?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, колико су они ишли на другу страну, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су Дивичани кретали аутобусима, то се све дешавало у центру?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви то ни чули ни видели, ништа? Где је аутобуска станица, да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у односу на Ваше радно место?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У односу, преко пута хотела «Дрине» је аутобуска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели 28. маја нешто да се ту дешавало, да су се скупили аутобуси, људи из Дивича, да ли сте чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам у томе учествовао, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није да ли сте учествовали, него, да ли сте чули да су они негде, петсто људи негде кренуло аутобусима, па су се вратили, јесте то видели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не бих знао да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам, поуздане податке дати, аргументоване, јасне чињенице на ту тему, нису од мене захтевни, да буду веродостојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, онда, за Козлук? Исто нисте учествовали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: За Козлук је била опште позната ствар, да су исељени, да је о томе рађено, да је то урађено. Ја сам Вам прошли пут рекао, да ли су они драговољно, под притиском, да ли су одређене околности њима понуђене, или су на без икакве воље и сагласности са њима поступано, постоје људи који и данас живе, постоје људи који су били у тим пословима. Што бих ја у име тих људи преузимао одговорност на себе да причам, како су се они осећали, како им је било, како су се провели. Постоје докази које они имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте и ово, да су људи из Дивича желели да оду, да је то Јово организовао и тако даље, да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам Вама рекао, човек који је радио на логистици и организацији тих послова прихвата и логистичких послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита Вас пуномоћник, како то једни иду у иностранство, једни у унутрашњост. Јесте добили одговор? Добро, колико може.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок био у својој кући у Шепку када су становници Шепка такође напуштали Козлук?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не бих се могао сетити који је дан био, да ли је био радни дан, да ли је био викенд, ако је био викенд, био сам код куће, или сам имао обавезу ако је био радни дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели, ево то пита пуномоћник?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, то је комшијски народ и ја не бих се упуштао као грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваше место?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је Горњи Шепак, ја сам Доњи Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико има од Горње Шепка?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са тим људима из Горњег Шепка, ја сам ишао у заједничку школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, па, да ли сте видели да су ти људи отишли, да их нема више?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам тај дан био присутан, нити је то било захвално ни пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, знате да је било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим, то је опште позната ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је отишло, да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Горњи Шепак има негде око 400, 500 домаћинстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви нисте то видели лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам учествовао у томе.

НАТАША КАНДИЋ: А, да ли уопште зна, како, на који начин су отишли, куда су отишли, ко је организовао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, какве везе имају ова питања са оним што је у оптужници, морамо да се држимо оптужнице, а не да ширимо причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведоку познато, ко је позвао Аркана у Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, ја мислим.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам чуо питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Аркана позвао да дође у Зворник?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Незванично се тврдило касније, у датом моменту није било познато, тврди се и прича се, али прича је једно, а прича за суђење није поуздана. Наводно, прича се да је Драган Спасојевић имао контакт са њим. Да ли је то тачно или није, он мора да то каже. Ја сам о том случају чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна, да ли је имао прилике да сретне доктора Станковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог обдуцента овог патолога што је долазио, рекли сте да је он то све обрађивао, два пута је био, јесте га Ви срели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доктора Станковића, патолога.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Доктор Станковић је патолог који је у својој струци вршио обдукције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви лично срели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам га лично видео на пословима и задацима које је обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тамо код Ватрогасног друштва?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали нешто са њим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, све контакте са њим је имао Коста Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је некада, да ли он зна, да ли је доктор Станковићу било јасно, на пример, да када врши обдукцију лешева, да се тамо нешто у Школско-техничком центру или клаоници нешто догађало, да ли је он имао, или је мислио да су то војници?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја знам да је господин Станковић био на почетку 1992. у априлу и знам да је био на обдукцији лешева, колективне гробнице када су сахрањени и идентификовани у Каракајском гробљу, два пута је био присутан. Да ли је још био присутан касније и колико пута, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало да питање разјаснимо. Да ли Ви знате, који су то лешеве које је он обдуцирао и прегледао, одакле потичу, да ли Ви знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Потичу из ратних сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ратних сукоба?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ту има лешева из Челопека, Каракаја, Школског техничког центра или само, значи, са линије?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не бих знао да то одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он да зна, када није ту причао, ми ћемо то питати сведока када дође.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам Вама рекао, ја нисам човек са терена, јединица која се налази.

НАТАША КАНДИЋ: Сви су знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо ми сада да закључујемо и процењујемо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја могу Вама причати причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, ако знате, а ако не знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је данас сведок да је, да је била овако као нормална ситуација, лешеве, тамо у становима, на разним местима. Одакле ти лешеве по граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Госпођо, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали, када се јави да има неки леш, јесте Ви знали одакле су ти лешеве, ко је убио те људе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Комисија за санацију, јединица за санацију је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо који је њен задатак, да сада не понављамо. А, да ли се утврђивало, одакле су лешеви, ко их је убио, одакле потичу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колико је мени познато, у почетку је вршена обдукција, а касније не знам да ли је могла да се идентификује узрок смрти и остало. Колико је од лица која су у поступку санације извршено обдукција, а колико није, то не бих знао рећи, јер ти подаци мени, званично, као подаци нису били доступни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали, ко је прва особа која дође на место где се то баш десило, то убиство, на пример, ако су сви убијени?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Прва особа која добије дојаву у центру за посматрање и обавештавање, јави се јединици и јединица је, ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли та особа да податке своје, па каже, ево, ја ту и ту први пут видим леш, да ли Ви то знате или не?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јединица има обавезу и задатак да изађе са возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли та јединица ступа у контакт са лицем које обавештава?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Уколико на основу увиђаја нађе податке, личну карту и остало, мора да изврши његово похрањивање у складу са правилима и да тој иницијале да особи, уколико не зна особа се похрањује са подацима НН, са тачним местом и локацијом. То су прописи који су налагали и били су предочени човеку који је двадесет и пет година провео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај службеник из те Комисије за санацију, јел дужан да пријави полицији да је нашао ту и ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Њему је, може њему и полиција да пријави, може и грађанин да пријави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако му грађанин пријави, шта је он дужан да уради, осим да сахрани лице по правилима, да ли он пријављује некоме, нађен леш, па да се утврди ко га је убио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако су подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ваш службеник?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако су подаци узрок смрти познати, он ће евидентирати, а ако нису, вероватно неће. То би сада требало прочитати то упутство шта се попуњава у том упутству конкретно. Сада, могу донети до упутство, могу га проследити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведоку познато, ко су ти убијени грађани у Зворнику, да ли су то Муслимани, Срби?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У страдању било је и Срба и Муслимана. Зворник сада тренутно сада има у евиденцији 1.100 породица погинулих.

НАТАША КАНДИЋ: У граду, у граду, почетком априла?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У ратном сукобу, у периоду, ја да Вам кажем, у евиденцији борачко-инвалидског одељења 1.100 је породица погинулих, 1.030 инвалида рада, несталих, цивилне жртве, они који су ревизијом успостављени, значи, укупна нека страдања која су рађавана и нестали, се крећу до 3.000, српског становништва. То званично имају подаци и у општини могу се добити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведоку познато, ко је у том априлу, значи, када улази Српска добровољачка гарда, ко би био тај који у граду, не говорим о Кули, у Зворнику убијао Србе, ко је тај?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ко је убијао Србе?

НАТАША КАНДИЋ: Да, ко би могао у граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не могу Вам на то питање одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо даље питања.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Стварно је питање толико широко, не, неконкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо у оптужници.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Може свако свакога убити, када има пушку, ето, једноставно, ко данас убија у Ираку, сто људи погине, немојте госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, молим Вас, идемо даље са питањима.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Господо, стварно, не знам, али, стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведоку познато да је тада у априлу било масовног улажења у муслиманске куће, убијање извођења и пре свега, да су циљани богати и угледни у граду? Да ли је то њему познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви лично нешто знате о томе, јесте чули то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Апсолутно, појединачне судбине људске не знам и мислим да би глупо било да ја било чију судбину сада репродукујем и говорим уопште. Људских судбина ратних је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, пауза, само да заврши пуномоћник и онда ћемо оставити време.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Ерић та особа која је сведоку подносила извештаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја то данас, управо тако и добили смо одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да нам каже, какав извештај му је поднео у вези са Школским техничким центром?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Комплетна евиденција тренутно где се налази, није ми позната, а све о томе што желите сазнати, поново тврдим, да можете имати сведоке живе сведоке, имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је усмене извештаје добијао.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам имао податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли конкретно за одређене локације добијали извештаје од њега?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, он је сада рекао, уколико хоћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога можемо да добијемо?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Рекао сам и мислим, имате господина Ерића који је човек радио двадесетпет година, читав послератни век, он је то професионално одрађивао, имате Милана.

НАТАША КАНДИЋ: Благојевића.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Милан држи сада погребну опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате, имамо ми ту неких сведока који су заштићени, немојте молим Вас, имамо сведоке који су заштићени.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ти људи могу Вам конкретно рећи и причати о томе, чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо сведоке који су саслушани.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Милан Радовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ће бити саслушани.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је човек, који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам га замолила за Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо, ја знам, саслушане а имамо и овог Косту Ерића, кога ћемо позвати. Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, ради одмора у трајању од двадесет минута, значи у 12 часова и 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ту, приђите ту. Хвала, ето ми смо заказали на осми март, хвала. Сведок, хоћете да дођете.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Само да констатујете адвоката Шалића, мењаће адвокат Ђокић у наставку претреса.

Констатује се да ће у даљем току поступка, адвоката Шалић Миломира мењати адвокат Ђокић Драган.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након одмора.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ИВАНОВИЋ СТЕВАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Хвала. Господине Ивановићу, кажите нам, молим Вас, како сте Ви први пут ступили у контакт са хашким истражитељима, како су Вас они нашли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Позив на радном месту да дођем на разговор тај и тај.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Какав је то био позив, ко је упутио тај позив?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хашки истражитељи.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли је тај позив упутио, можда суд у Зворнику или неки други суд?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Како је писало, шта је писало на том позиву?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ништа, да дођете у хотел «Видиковац», имамо са Вама обавити разговор и одазовите се по истом.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јесте потписивали неку доставницу, да сте примили позив, да ли је неко у Ваше име то потписао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То је било приликом првог разговора?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Како је било приликом следећих разговора, јер сте их имали неколико, када су у питању хашки истражитељи? Други пут, како сте други пут ступили у контакт?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Други пут, исто на позив, на позив да се тог дана одазовем, а трећи позив добио сам кући, лично, била је субота и онда ми је речено да ће се процес наставити пред судом испред Хашког трибунала у Београду и да обавезно сарађујем.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, добро. Интересује ме за ова прва два позива, за то Вас питам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није било никаквих позивања, нити, само је био позив да се дође.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли сте сачували можда тај позив?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није био позив писмени.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Аха, пренета информација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Информација, телефонска.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли знате, ко је ту информацију примио, ко је Вама то пренео, први пут о томе да хашки истражитељи желе да разговарају са Вама, ако се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ни један позив није уручен да сам дужан тог и тог дана да се одазовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас звали телефоном?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесу, да, на послу.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јесу Вам рекли, које су последице неодржавања на тај њихов позив, јесу они нешто у том смислу рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису. На трећем позивању су ми рекли да је моја обавеза да дођем, да сам укључен као сведок.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро. Да се мало вратимо на ову изјаву коју сте давали 2002. године хашким истражитељима, на њој стоји 16. и 18. јула 2002. године. Рекли сте нам да сте давали у «Видиковцу» у хотелу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Кажите нам, да ли је неко куцао ту изјаву једновремено како сте Ви говорили и одговарали са истражитељима? Да ли је ту била нека писаћа машина, да ли је било нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је лап топ, одмах се куцало.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли Ви, када су Вам дали да потпишете то што је откуцано на том лап топу? Да ли су Вам дали и када су Вам дали, ако су дали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: После тога, било је речено и ја се не могу сетити да ли смо ми то ручно потписивали или нисмо. Могуће да смо потписивали, сада нисам видео мој потпис. Могуће је да је се потписивало, нисам сигуран да ли је дат потпис или није.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви, када сте завршили тај разговор, да ли је ту постојао папир који сте Ви потписали? Када је разговор обављен, да ли је пред Вас изнет папир ради потписивања, сећате ли се?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Разговор је вођен са преводиоцем и на енглеском је. Мој први папир који сам ја успео да видим и када сам трећи пут позван, када ми је речено да ће се процес наставити у Брчком ми је речено, ја кажем, не могу бити сведок, то је време иза нас, каже, господине, ми узимамо обавезу да Вашу изјаву прочитате пре давања допунске изјаве и ја сам ту изјаву прочитао.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја Вас то не питам. Покушајте само, ево, то су Вас и судије молиле да се концентришете и да кратко пробате да одговорите на моје питање, а оно је: када сте разговарали на Видиковцу, овог јула 2002. године, када сте разговор завршили, када је разговор окончан, да ли Вам је неко нешто дао да потпишете? Сећате ли се?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не бих се могао сетити да ли сам потписао. Потписао сам, можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када сте потписали, завршите реченицу, потписао сам, када?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Онда ми је речено да ја морам и да сам у обавези да сарађујем и да се морам у том смислу одазивати и у контексту разговора да други, трећи пут, каже, господине, Ви имате обавезу и одазовите се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, за потпис Вас пита колега, потпис. Рекли сте, када сам Вас ја питала, потписао сам, а он Вас сада пита, да ли је конкретно, када, ето то. Вероватно нисте могли тог дана, ако је био преводац, па је требао сада то све са енглеског?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Накнадно никада није донесен ни један папир, накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте онда потписивали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све се обављало истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да сте тог дана потписали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Сада, кажите ми, молим Вас, ово, да ли сте Ви икада потписали српску верзију изјаве коју сте дали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Српску верзију изјаве сам прочитао први пут у Брчком на пет листа, тако нешто.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Који је, немојте да Вам ја сада стављам одговор у уста, да ли сте је потписали или не? Да ли сте потписали српску верзију изјаве?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Српску верзију изјаве у Брчком сам прочитао и вратио. Истог момента, била ми је доступна пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте је тада потписали, ту у Брчком или раније, када?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, у Брчком, само сам прочитао и вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, пише овде, потпис, потписано.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Потпис, потписано, онда је потписана. Ако пише да је потпис потписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас питамо, Ви да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако пише да је потписано, онда је потписано.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја се извињам, морам да питам успут, да ли суд има ту енглеску верзију у својим списима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми сада овде, у другој згради, можемо у петак да проверимо. Имамо велики део изјаве, имамо и на енглеском и на српском.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, због овог потписа овде, да ли је и шта је потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу то сада да Вам покажем, јер ми није овде тај регистратор.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Проблем је са сведоком, јер не можемо да утврдимо шта је потписао и када је потписао и да ли је он то потписао, на првом месту. Ја бих молио да се сведоку да или ћу ја да му дам ову изјаву на енглеском, па да погледа само датуме који су на овој изјави, значи, каже овако: датум разговора 16. и 18. јул, а да онда погледа датум на овој потврди која се налази овде, па да нам објасни, ако је та изјава рађена приликом, односно непосредно након што је завршен тај разговор, како се то разликује, да ли он то може да нам објасни, ако дозвољавате да му ја то покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише да сте 19. јула потписали, да ли је могуће да је то био дан касније? Колико дана сте виђали те истражитеље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не, све се завршавало истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише два дана, 16. и 18., да сте причали два дана?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Можда је саслушавање других трајало, да ли сам ја био 16., или 18., или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пише датум разговора, са Вама, 16. и 18., а потпис 19. Да ли се сећате да сте тог истражитеља само један дан видели у јулу 2002. године или сте га видели два или три дана?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Могуће да је био, да је трајао и други дан, мени се све своди у глави да је то било завршено истог дана, одједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2003., пише истог дана, 04. јуна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Могуће је онда да је и допуњено било.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Поновите ово последње, нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било допуњено?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је тамо записано, колико сам ја видео, 16. и 18. Сада, да ли се односи и на моју изјаву која је трајала, прво била 16., допуњено 18., могуће. Немам разлога да сумњам у оно што је написано.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не, наравно, само нам објасните, како онда, онда сте се са њима виђали још неки пут, поред та два дана, јер овде стоји, ево у овом препису који ми имамо, стоји 19.? Како објашњавате ту ситуацију, разговарали сте два дана, а потписали трећег дана? Да ли, можда, када сте разговарали, нисте ништа потписивали, него Вам је донето накнадно на потпис нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није доношено ништа накнадно, могуће је да је било у два дана саслушање.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Овде су три дана, пише, на првој страници, датум разговора: 16. и 18., а на овој последњој страници, пише датум 19.? Ако можете да нам објасните, објасните.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не могу то ја објаснити, како сада то, временски, шта је у питању.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Није било давно, то је било пре три године, нешто мало више.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: ја могу само да тврдим да сам изјаву имао доступну у Брчком и да сам је прочитао и да ми је била дата на располагање и када сам рекао да не могу бити поуздан сведок за оно што је било раније, апсолутно се слажем са Вама, ја ћу имати могућност и проследиће се Ваша изјава. Господин који је водио разговор са мном, није се појавио у Брчком, дошао је други господин и рекао ми је, извињава се, није могао доћи, Ви сте договор имали да Вашу изјаву прочитате и ја сам ту изјаву прочитао и у писменој форми је вратио. Задржао сам је само толико колико сам је прочитао и по тој изјави је и вођен разговор.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Кажете, рекли су Вам, да се морате одазивати на позив, тај истражитељ Вам је рекао. Јел рекао зашто, јел неки пропис обавезује, закон, на шта се позвао, када је рекао, морате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ваша је морална обавеза и то је једноставно обавеза да по истом поступите и да је обавеза да се јави.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко ту изјаву штампао ту пред Вама, кажете, имао је лап топ. Јел он носио и неки штампач, како је он успео да уради, све ту на том месту, у том хотелу где сте били када сте разговарали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Води разговор и преводилац обраћа се мени питањима и преводи.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја то разумем, ја Вас питам, како је он то писмено израдио, значи, да ли је он то ту на лицу места састављао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На лицу места има тастатуру.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, јел штампао исто ту на лицу места?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: На ком је то језику било, ако сте видели уопште шта је то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је укуцавање било на енглеском, а да је преводилац обраћао се мени, питања према мени су премоштавана преко преводиоца.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли Ви знате нешто енглески?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Никада нисам ни учио, нити сам у прилици да причам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли је то снимао неко на траку неку, да ли има неки аудио запис или видео запис о том разговору који сте водили? Да ли је снимано, да ли је био неки касетофон?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја нисам приметио да постоје та средства, додатна.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јел Вам неко помињао могућност да Ви будете можда окривљени за нешто што се дешавало на територији Зворника те 1992. године, да ли је било таквог неког разговора?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Било ми је задњи пут речено, идете у својству сведока, нисте директно оптужени и то ми је речено.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Шта то значи, нисте директно оптужени, шта је то значило?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да није оптужница против мене покренута, то ми је речено на задњем разговору у преношењу надлежности на овај суд.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Колико је трајало, кажете, одмах Вам је читана та изјава. Колико је трајало то читање? Колико временски је то трајало, да ли можете да се сетите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, колико се ја сећам, са лап топа је текстом праћено, превод ишло је према српском и имате ли примедбу на неке реченице, где сам могао да запазим да се не слаже и да се није ускладило, да је можда неадекватно преведено. Добровољно изјављујем да ћу приступити сведочењу у Хагу, рекох, господине, то избришите, ја то нисам рекао, ја никада нисам био на суду, ни тужени, ни тужио, нити сведочио, мени то, ја то нисам рекао. Ја сам само рекао да стојим иза својих изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није то ни унето, изјаву сам дао добровољно, а не да ћу ићи.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Изјаву сам дао и то је то.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да пређемо на другу тему. Да ли сте Ви лично малтретирани те 1992. године у Зворнику, поред оног што сте нам описивали мало пре на питања суда и пуномоћника оштећених?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јел можете само да погледате, ја бих молио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да приђете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Шта да радим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да приђете овде, само да видите нешто. Јесте ово Ви на фотографији? Када је то снимано? Јануара 1993. године. Колега, ја мислим да нема потребе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има потребе, нека и Тужилац види и пуномоћници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да је период јануар 1993. године.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Само да нам каже, у једној реченици да нам каже, околности под којима се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, то неће ући у транскрипт, хоћете поново.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да нам само сведок каже, под којим околностима, шта се десило и под којим околностима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатоваћемо сада и у записнику, можете да покажете. Укратко реците, ако хоћете, значи, ово није предмет оптужбе.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: 31. јануара 1993. дежурни из одсека Министарства одбране Ристановић Ристан, Цветиновић ме звао да се јавим у бригаду, да су радници одсека отишли доле по налогу Винка Пандуревића. Пре тога, имали смо проблем, однос самовоље који се испољавао у том смислу, да је господин све приуштио да построји Извршни одбор испред Скупштине и ја сам рекао да је то недолично, да он има надлежности бригаде, да сте ви гори што сте изишли доле и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ко горе, ко доле?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Винко Пандуревић, постројио Извршни одбор. Даље сам му рекао да немају право војна полиција да улази у аутобус и да цепа решења о радној обавези, да је то законско право распоређивања, на такав дуел са њим, позван сам у бригаду. Када сам дошао у бригаду, затекао сам људе и рекао: вратите се у одсек. Ја идем на истурено командно одељење да видим разлог нашег

доласка. И изашли смо из «Стандарда», војна полиција је изашла за нама и наредила да се вратимо поново у касарну. Немам ја са вама ништа, Ви мени нисте надлежни, нити ја имам потребе са Вама разговарати. Желим се обратити команданту. Присилно смо враћени, дошло је до сукоба са мене и командиром полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полиције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у том сукобу добили повреду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Господин Јоловић и онда су, смо малтретирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ми, Ви и ко још?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја и још четири човека из одсека. Када смо се, они су избачени, ја сам ту добио ударце, добио сам лом леве руке и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вођен неки поступак везано за то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: После тога је дошао министар одбране и разговарао са Пандуровићем и констатација, изјава радника и њих је била да су то повређена овлашћења и да све ово што ми се десило са комплетним налазима лечења, могу да предам и да водим ту судску парницу. То је било ратно време и ја сам то све избегао, време је учинило своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није био поступак?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, поступак.

Констатује се да је бранилац првооптуженог приложио суду три фотографије, које су предочене сведоку Ивановићу и за које изјављује да се на њима он налази, а на фотографијама је сведок са видним телесним повредама по глави, леђима и десној руци, која је увијена, те се констатује да сведок објашњава на који начин је задобио те повреде у свом претходном излагању и да се то десило у јануару 1993. године.

Фотографије се враћају браниоцу првооптуженог, обзиром да нису у вези са предметом оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још питања?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Још неколико питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Привремена влада, да се држимо сада те теме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да се држимо теме, није проблем.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Како је одлучивала Привремена влада, како се одлучује у једном колективном телу, како је Влада, да ли је то Вама познато? Кратко ми одговорите, ако можете. Како се одлуке доносе у колективним телима, као што су влада или одбор?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Уобичајено, дизањем руку јесте сагласни.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Само да не би се много исцрпљивало око привремене владе, ви сте правници, ја мислим да је архивски материјал о седницама доступан и лично начелник опште управе, његово мишљење, кажем, треба опет видети, да је тај материјал могуће дати на увид и да се исти врати, задужити.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У фебруару сте нам рекли да сте били члан Ратног секретаријата или како се већ тај орган звао. Да ли сте Ви као члан Ратног секретаријата или сам тај Ратни секретаријат, да ли сте Ви могли да издате наредбу за употребу неке јединице на простору Зворника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не. Командовање и мобилизација су одвојени законом и онај ко.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Пошто Вас је председница већа више пута упозорила, значи, не интересује нас како је било са становишта прописа, него реално, какво је стање на терену било. Да ли је, значи, одговор, не?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио сведока да се изјасни, када је давао ту изјаву, да ли му је речено да ће та изјава бити коришћена у Хагу пред Хашким судом или пред било којим судом, где ће се та изјава користити као његова сведочка изјава, значи то у Видиковцу, када даје ту изјаву?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Моја изјава је обавезујућа и по изјави сам обавезан да сарађујем по питању домаћег суда и хашких истражитеља и Хашког суда.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је Вама речено, с обзиром да малопре кажете да сте тражили да се избрише, добровољно давање те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао добровољно давање изјаве, него, одлазак, он је рекао, они су рекли да мора да дође, он је рекао, ја не желим то да.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У записник је ушла реч да ћу се добровољно, ја сам рекао, то само, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да изјава није добровољна.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји обавеза, а добровољно да се појавим било где, то апсолутно не желим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија Ви сте прочитали малопре императивну законску одредбу о важењу тог исказа. Ово бих ја разумео да је акција «Сабља» била, али ово је императивна одредба. Ви сте је прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли му је предочено пре давања те изјаве, да не мора да одговори на поједина питања којима би себе или неког блиског изложио кривичном прогону, срамоти и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на одредбе нашег ЗКП-а?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је предочено да не мора да одговара на поједина питања којима би, које одредбе, уопште ми није битно. Питам, да ли му је то предочено?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На моје инсистирање да стојим иза послова које сам радио у оквиру Секретаријата, за одређене области које нисам покривао, не могу да будем поуздан сведок и да чврсто стојим иза њих, каже, господине, Ви сте били на тој функцији, Ви сте учествовали као колективни орган и ми Вас питамо, поред оних послова за ове послове, у том смислу. Ако разумете, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја не разумем. Да ли је Вама речено, код тог хашког истражитеља, да ли је он Вама рекао, Ви сте сада дужни да одговарате на ова питања или ја ћу Вас сада питати, на поједина питања која Вас ја питам, не морате да дате одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам рекли да нешто не морате да одговорите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису, питали су за одређене ствари и одређени импулс разговора је био и Ви то морате знати, ја то не морам знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви морали да одговорите, јесу Вас принудили да одговарате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не могу ја знати оно што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вас принудили да одговорите на питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да ја питам. Немојте сада да карикирате моје питање у принуду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега ја не карикирам, ја хоћу питање до краја да доведем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја нисам питао, да ли је била уперена сијалица, да ли је неко уперео пиштољ, ја га питам о основним одредбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо и то да га питамо. Да ли је дао изјаву под принудом, под силом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пустите мене да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо овде пише, изјаву сам дао добровољно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или ми одбијте питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га сада питам, да ли сте дали добровољно или нисте?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питајте га Ви, па онда мени дозволите да ја поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, питање постављајте преко мене. Изволите, уопште се не разумемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из којих разлога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, из разлога, што је тако по закону, ако сада ја већ не могу да преформулишем питање, да човеку буде јасније, очигледно да са њим немамо лаку комуникацију, у смислу јасних одговора. Зато га и питам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви мени забрањујете, никоме нисте забранили. Да ли сам ја сугестивно питао? Ја сам ставио примедбу на Ваше питање и немате разлога да ми ускраћујете право на непосредно постављање питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја свако питање могу да преформулишем и да поставим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се њему директно нисам ни обраћао, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да два пута не уме да одговори на питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према томе, подразумева се да преко Вас разговарамо. Ви мени реците, где сам ја то по ЗКП-у погрешно, где ја то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам рекла да сте погрешили, него сам само појаснила питање и рекла му конкретно Ваше питање, конкретније, значи, да ли су Вам они рекли да на нека питања не морате да одговорите а из тога произилази питање, да ли је све одговарао добровољно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда су га на нешто и принудили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам право да ставим примедбу на ток вођења поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То није примедба моје маленкости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Целим током поступка код овог сведока и код још неких, не пуштате их да изложи, прекидате их. Данас сте, малтене, два пута и остало је нејасно, шта сте Ви радили данас, Ви сте данас поново саслушавали сведока на исте ствари. Нисте утврђивали веродостојност у формално-правном смислу. Ја то када покушавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, данас смо имали нови доказ који смо прибавили и који користимо, молим Вас, немојте ме сада учити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следећа је примедба: ја немам ништа против реакције колеге Тодоровића, то је његово право, када ја постављам питања и да реагујем, да ставим примедбу и тако даље. Немам ништа против, али Ви то дозвољавате, ја то нисам направио другој страни. Треће, и ово сада што чините, чините очигледно у намери да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, постављам питања која се намећу из Вашег питања сведоку, не Вама, него сведоку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви одлучите да ми забрањујете то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не забрањујем, него, управо, хоћу да га појасним.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја га нисам питао о принуди и о пиштољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га питам, то ми произилази из тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пустите да га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте питајте, да видимо како ће то да изгледа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тако је. Да ли му је, да ли му је уопште рекао тај истражитељ који га пита, да није дужан да одговара на та питања, да све што прича добровољно и да не мора да одговара на поједина питања којима би он био угрожен на било који начин? Да ли га је то питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли поново да одговорите на ово, ово сте одговорили. Хоћете поново да одговорите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Са истражитељем је било проблема у том смислу, да се ја држим оног посла који сам обављао. Каже, господине Ви морате познавати и оне ствари које су се дешавале и оно што знате, дужни сте дати и о томе рећи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли је он при томе упозоравао Вас, да нисте дужни да одговарате на поједина питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је трећи пут. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је трећи пут. Да ли је то рекао или није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хајде да видимо, да ли је рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он Вама каже, Ви не морате да одговарате на поједина питања, ја мислим да сам јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нећете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако не желите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том контексту сам ја рекла, јел Вам рекао, морате да одговарате, обрнула сам питање, да ли Вам је можда рекао, Ви морате да одговорите на сва моја питања или Вам је рекао, на нека питања не морате да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Којима би себе изложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, то је мало компликовано да схвати сведок.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Одговорите на питање, ако није задовољан са одговором, била је друга верзија, да – не. Онда, да, не, да, не, не, да. И тако, вођен је разговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли Ви знате име и презиме или да ли сте онда знали име и презиме тог хашког истражитеља?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није, добро. Да ли је то лице исто лице које се појављује и када Ви треба да дате исказ, Ваш сведочки, у Дистриктру у Брчком, пред тужиоцем?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Лице које је било на задњем позиву у Видиковцу и то исто лице није се појавило у Брчком, и човек се извинуо и рекао, наша обавеза и Ваш разговор који је обавезујући за Вас, господин није могао стићи из Сарајева. Ја сам по том питању, сећате се тог човека, сећам се, ево, оно што сте Ви тражили да Вашу изјаву пре додатних изјава прочитате, ја сам у обавези да Вам то испуним и изволите, прочитајте је. Значи, није исти човек био у Видиковцу и исти човек у Брчком.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта он каже, зашто он Вама сада чита ту изјаву, зашто он сада Вама то чита?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није он мени читао, него сам ја рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, зашто Вам је дао да то читате? Јел кажете Ви, па, шта ја сада имам да читам изјаву, када ће ме они питати на неке околности које ја сада знам, зашто бих ја сада читао изјаву?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам, ако се сећате и када сам ушао први пут у судницу, рекао да се моја изјава прочита пред свима и госпођа је рекла, стојите иза те изјаве – стојим. Ваша изјава је у Брчком звучно и тонски пропраћена и нема потребе, настављамо, је ли тако било? Према томе они су испоштовали моје право што сам ја рекао, господине, временска дистанца постоји.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, али зашто, зашто Ви сада читате ту изјаву, када требате на те исте околности да сведочите, зашто он Вас подсећа то, даје Вам да се Ви подсетите? Шта он Вама каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ово што сте малопре рекли, ја никада нисам имао изјаву изворно преведену на српском. Било је гласина, она је на пет страна, на педесет страна, на сто страна, ево ја сам је данас видео и видео сам је и у Брчком и речено ми је, изволите, изволите се по истој, коначној верзији, присетити свега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Када је то било у односу на ово саслушање код Тужиоца у Брчком?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Брчком је било прошле године.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, када се то, када он Вама то каже, Ви то читате, колико је то сада временски, који је то временски период у односу на ту изјаву, када Ви дајете у Брчком?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Могуће је да је то период, Брчко је било у августу, када је било Брчко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. јуна.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није битан датум, месец и дан и сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је дата та изјава од тог истражитеља? Да ли истог дана или раније?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не, истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана када сте дошли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Истог дана када сам дошао, ушао у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако и пише овде.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Истог дана, истог дана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, колико када то читате, тај дан, колико је прошло времена, када он то Вама каже, што он каже, до оног часа када Ви улазите код Тужиоца у Дистрикту и дајете изјаву? Колико је то прошло времена?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Можда сат и по, два, сат и по, ето тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли то лице које Вам је дало ту изјаву, рекло да се присетите, да ли је то исто лице било присутно када Ви дајете ту изјаву?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Оно је било присутно са нама, господине и Ви сте били присутни, када сам био и јавни тужилац је био и лице је било присутно са преводиоцем, у истој просторији.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је, да ли Вам је он рекао да ће он бити присутан тамо или, која је функција његова била?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, он се само извинио да особа која је са мном разговарала и на услов да ја прихватам моју изјаву, али тешко је бити сведок, по сећању говорити, каже, господине, јесте Ви ту изјаву видели? Нисам. Ја Вам обећавам да ћете ту изјаву видети, преведену на српски језик. Ја никада њу нисам имао после код себе. Имао сам је тада у Брчком и вратио сам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, нису Вам је дали писмено, да је држите код себе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И имао сам је данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита Вас бранилац, јел рекао тај истражитељ зашто седи ту, када је био и бранилац, и Ви, и тужилац, зашто он ту седи? Ето, то Вас пита бранилац.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Зашто он ту седи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вам је рекао тај истражитељ, зашто он ту седи, која је била његова улога, то Вас пита бранилац? Како сте Ви схватили то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Зашто он ту седи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он, сада, јавни тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас испитује, шта он ту ради?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хашки трибунал уступа 1992. Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: По том основу, сведоци пролазе кроз изјаве. Изјаве могу давати у Београду или Брчком. Речено ми је, где ти је повољније. Повољније ми је да будем у Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте изабрали то? Добро. И што он седи ту, како Ви то схватате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И када сам добио позив од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше схватање, зашто је он ту седео? Да ли Вас је он нешто питао, да ли је он ту нешто радио, шта је радио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није он имао додатних питања, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је испитивао, тужилац?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тужилац ме је испитивао, тужилац, Алимпић је био, колико се ја сећам, Алимпић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И браниоци?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И браниоци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је постојао преводилац ту, када Ви разговарате са тим истражитељем пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, то су неспорне чињенице, ево, пише, преводилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не, не, председнице већа, ми говоримо ово где ништа није записано, знате, њих двојица разговарају пре давања овог исказа, где му даје то. Да ли ту постоји преводилац?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји преводилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би причао, када не зна енглески?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам само.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји преводилац, преводилац сваког истражитеља прати и сав контакт се обавља са преводиоцем, преко преводиоца.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, добро. Да ли сте осим те изјаве, давали било какве изјаве у Тузли, пред кривичним судом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нигде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На који начин сте били позвани и како сте сазнали да требате да сведочите у Дистриктуру у Брчком?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Телефонски позив оставио сам мој задње задње податке, кућну адресу, име и презиме, слажу се сви подаци, какво Вам је здравствено стање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко ме, коме?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хашком истражитељу и речено ми је да се обрађује 1992. година.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је јавио да идете у Брчко?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је Вама јавио да Ви требате доћи.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Брчко, у Брчко?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Брчко? Господин Алимпић, како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо га. Изволите даље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му се пре тога јављао овај хашки истражитељ и како долази до тога, да сада хашки истражитељ долази тамо. Да ли му је неко рекао, или Ви га обавестили да требате да сведочите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није мени речено на Видиковцу да се морам појавити и да сарађујем у својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је, да ли Ви знате како долази истражитељ у Брчко, ко је њега звао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам хашког истражитеља нашао, када сам улазио горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га видели. Не знате како је он дошао, ко је њега звао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја стварно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо колега даље.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ти ми детаљи нису познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само мало. Ја бих се сада вратио ако дозволите, председнице, на ова конкретнија питања, која су можда, можда, по ставу већа, исцрпљена, а одбрана сматра да нису баш у довољној мери или да су битна. Он је на прошлом претресу рекао, то је страна 68 транскрипта, да, после догађаја у Тузли од 15. маја, Андравић, Мулош, да је пуно страдало особа. Шта он зна о тим догађајима од 15. маја у Тузли и о догађајима овде у Андравићима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Где, у?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Андравић.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, што се тиче страдања, 15. маја оно што су средства информисања званично се води да је тада нестало 146 лица, да ли је то то, што су средства информисања пренела, а други контекст успостављање линије на релацији Малешин-Андровићи сам рекао, да се већ у јуну има сукоба на линији, да има неуспостављеног, да има страдања на линијама, значи, у контексту да је насељено место Козлук било изнад, у позадини у односу на линију раздвајања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Али шта је било то у тој Тузли и у тим Андровићима, то нисте рекли.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То су два одвојена проблема, 15. мај је везан за Тузлу, а.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То сте рекли, али, ја Вас питам, шта је било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Пример, да је погинуло четири-пет припадника распоређених тада у оружане снаге, односно у војску Републике Српске, нападнута линија, линије, људи без искуства излазе из линије, провоцирају се, беже, напуштају линију, десила се погибија тих људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли, ја нисам схватио, да ли у Тузли или у Андровићима или?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То су два одвојена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дајте, реците, шта се прво у Тузли, па онда шта се у Андровићима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, то је било у контексту опште сигурности и ратних прилика, значи, да се услови знатно условљавају, усложњавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је погинуло пет људи, што сада рекосте?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разграничења?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које место, где?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На линији потез према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име, име села?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Оџачини, на релацији Оџачина-Андровићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то у односу на Зворник?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У односу на Зворник, то ти је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико километара?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У односу на Зворник на релацији, двадесет километара, двадесетпет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Тузли, где?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, према Ковачевићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у дубину, значи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, имамо ли још неко питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Он је на страни 74, зато сам га и питао, на Ваше питање, председнице већа, одговорио: па, мислим да је, да представници неких паравојних формација, неки, који су били на том подручју или појединци, породице настрадалих које губе на фронту појединце, значи, то је нека ситуација, да су, када говори о неким који су могли да изврше злочине или да се свете. Шта је било то са тим породицама настрадалих, да ли он има сазнања шта је, да ли је било некаквих освета и како је то контролисано?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам схватио, а зашто сте онда рекли овде то, породице настрадалих које губе на фронту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, мислим да, а Ви сте га питали, да ли има сазнања, каже, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли Вам је познато, колико је током 1992. године страдало Зворничана са општине Зворник, грађана српске националности, војника, цивила и тако даље, војника ЈНА, значи, који су губици током 1992. године били?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно издвојено за 1992. годину, не би се могло рећи, то би се могло само, не би се поуздано могло ти подаци добити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је страдало људи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, јесте страдало, како није страдало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, ја не знам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Добро, може се то кроз.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је чуо за догађај код Калесије када су страдали некакви војници, о томе се говорило овде, имамо у транскриптима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То ми није познато, нама је на зворничкој општини страдало јединица ЈНА на Годушу и то је тај био први викенд напада на јединицу ЈНА и онда су дошли до, једноставно после тога викенда, није се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он чуо уопште за та страдања војника на Калесији, када се то десило?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не могу сада ни датума, ни времена страдања, на том подручју конкретизовати, ни датум, ни број настрадалих.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да је донет Закон о формирању војске, наредба о формирању војске Републике Српске. Ко је донео и ко је био надлежан да поступи по томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: 12. маја је донета одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, скупштина Босне и Херцеговине. Јесте Ви били задужени да спроводите ту одлуку или, ко?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ту, Закон о војсци и Закон о Министарству одбране. Прилог овог Закона могу Вам сада у оригиналу показати, ако је то потребно и ако има времена. Он је био обавезујући за рад Министарства одбране изашао је 01. јуна, одштампан, био је доступан и био је обавезујући и све што није речено у Закону, узима се као обавеза из Савезног закона, што није дефинисано.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко поставља команданта и руководећи командни кадар у тој бригади, да ли он има сазнања, ко је поставио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Именовање, јер је тада именован Главни штаб, за команданта и предлози се усаглашавају на предлог Главног штаба, ја мислим да онда председник Републике.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли мислите или знате или не знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам. Ми локални ниво, није одлучивао ко ће бити командант, нити одсек одбране није био надлежан да у том правцу било какве одлуке доноси.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви икада добили захтев за поуну, односно захтев за мобилизацију неког људства од стране, како сте Ви изјављивали, Марка Павловића, Бранка Поповића, да ли сте Ви икада такав захтев добили, где он каже, мобилишите толико и толико људи и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тај захтев од њега није ни могао доћи, јер попуна постојећег штаба, рејонски штабова и на терену, укључивање штабова који су већ били, тако да додатна попуна у том погледу, није била.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, следеће питање, да идемо брже. Следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ говорено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само појашњавање неких ствари. Рекао је, овде имамо на страни, сада ћу Вам рећи, страна 83 – па је рекао, када се формира та бригада, да припадјници те паравојске требају да се претпочине у бригаду, добровољци сви. Да ли долази до тога и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Долази.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сви добровољци, сви или неки одлазе, а неки не?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису имали обавезу, ако су добровољци морају да се пријаве и морали су да уђу у евиденцију, а ако неће, нису обавезни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, шта се дешавало, шта се дешавало са онима који се нису одазвали на Ваш мобилизацијски позив или добије, рецимо, тамо да се јави ту и ту, у ту и ту јединицу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На јављање и вођење кривичног поступка за неодржавање није било, према томе, закон је рекао да се лица по прекршају воде и да их МУП приводи. Ми ту методу нисмо користили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не кажем ја, да ли сте, ја питам како је то ишло. Да ли је МУП био надлежан да приведе такво лице команди јединице и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ми по сравању «МОБ» обрасца, предаји људства и сравању за неодржане, имали смо могућност да правимо пријаву и да тражимо асистенцију МУП-а за привођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пријављивали лица која се не одазову?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, што, једноставно, то је један процес којим се не може успети. Ако неће неко да дође да се одазове, мислим да је свака принуда над њим излишна и бесмислена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Говорио је о војној полицији, рекао је да они нису имали војну полицију. Када се формира уопште војна полиција на том подручју, да ли она иде заједно са бригадом или у оквиру ТО? Ја бих молио да он то.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војна полиција се формира у оквиру бригаде. Штаб ТО није имао војну полицију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је штаб ТО имао некакву своју полицију, некакво људство или Секретаријат за народну одбрану или било ко, да је могао некога да ухапси и тако даље, да ли је имао, да кажем, такву једну јединицу, војно оспособљену, да је могла да хапси, да?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ни имао додатне снаге, нити су законом предвиђене, ни у рату, ни у миру. Он ради, значи, спроводи повезивање људства и распоред и командовање, а нема те надлежности.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Сада је конкретно питање. Према његовим сазнањима, оно што је он видео, на терену, у та два-три месеца, да ли је Бранко Поповић, тада лице којег Ви називате Марко Павловић, командант штаба ТО, имао

фактичку могућност да некога лиши слободе, да га ухапси, да га испребија, да било шта или да се супротстави било којем појединцу, у физичком смислу? Значи, да ли је он имао такву могућност?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он има своје помоћнике и своје сараднике. Нити је смео, нити је могао то радити, а да ли је то некада применио, то ја немам податак за то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве помоћнике и сараднике, то нисмо схватили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Овај човек који је пре био сведок, био је члан штаба са Марком Павловићем, човек који је дошао, долази сутра, био је члан штаба у мирнодопском и отишао у војску, задио позадинске послове у штабу, преузео позадинске послове као саобраћајни инжењер у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате та сазнања, да одговорите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Немам ја сазнања да је такве силе и принуде било од стране господина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање. Да ли је он на састанцима које је имао у штабу у Привременој влади, у том Кризном штабу, у разговорима у четири ока са Бранком, у било којем друштву, са Марком Павловићем, чуо, сачекајте молим Вас да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја да је он разговарао у четири ока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чуо од Марка Павловића изјаву којом би се неко подстрекао да је рекао, Муслимани су овакви, овакви, овако треба према њима, треба их тући, премлатити, убити или било шта, да ли је рекао, или, протерати или овако, да ли је он износио било када такве ставове, на било којем састанку да сте Ви били присутни и да сте Ви то чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Ако дозволите судија, у децембру 1991. године, ко је био командант ТО?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Децембар 1991.? Био је инжењер из Глинице, Капицић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капицић Алија, ето, ја ћу да Вам кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је именовано тога Капицић Алију да буде командант ТО?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Прва вишестраначка скупштина формирана у децембру 1990. године.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која скупштина?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Скупштина општине Зворник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Она га је именовала?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Она га именује, ресор поделе власти, добијам ја Секретаријат и Скупштину чине одборници СДС, СДА, можда реформских снага, да ли је био који одборник и не знам онај бивши СДП, то је један, два одборника, већинску власт имале су ове друге националне странке. И 1991. функционише, господине, само за Вашу информацију, 1991. функционише и скупштина, функционише и председник, Пашић, функционише и Извршни одбор и све то функционише до првог викенда априла 1992. године. И после ништа не функционише, што се тиче парламентарног рада скупштине и извршних органа општине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте на страни 93, ако дозволи суд, ја ћу Вам цитирати, на питање председника већа, односно госпође, члана већа, судије Оливере Анђелковић, рекао сам Вам, док је био ЈНА; док је био корпус, док није било страдање и напуштање и страдања до 15. маја, ко је имао више могућности да гарантује сигурност, које су то снаге које су под контролом којима се може командовати и руководити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте изабрали, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, ала сте изабрали, па шта је ту питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, он је то констатовао. Шта је то ЈНА имала, које могућности је то ЈНА имала, да контролише ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема крај реченица, зато.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, не, у контексту је тога испред, а ко је, када они одлазе, више нема могућности, које су то могућности?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Господине, постоји тотални политички разлаз и постоји ЈНА која напушта простор Босне и Херцеговине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је тражио да ЈНА напусти територију Босне и Херцеговине, ко је то тражио, да ли му је познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Признавањем Босне и Херцеговине од стране европских земаља, као.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је то тражио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Алија Изетбеговић, напуштање ЈНА, ко је тражио, ЈНА није пожељна на просторима Хрватске, касније у Босни и то је тако било. И да се онда почиње рат са националног аспекта кроз снаге.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли онда тек почиње онда, што кажу, анархија и сва дешавања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Онда је једноставно више анархија и ја сам Вам то више пута рекао, значи, тај викенд и напад на припаднике ЈНА је био крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15. мај, Тузла?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Први викенд у априлу на општини Зворник је био за викенд, а коначно напуштање 15. април из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или мај?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И прелазак, напуштање простора и онда се ствара један вакум сигурности и безбедности. Покушај Козлука и Горњег Шепка је био да иду према Тузли и раније, али је обраћање генерала Јанковића тачно речено, господе, ми вам нудимо сигурност и гаранцију и нема потребе да, ја лично одговарам за вашу сигурност и безбедност. Ја сам Вама и прошли пут рекао, после 15. маја, после 12. маја, нема двојног субјекта снаге која гарантује и не постоји.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато, с обзиром на функцију коју је имао, колико је, да ли је било избеглица, прво у Зворнику, и ако јесте, у којем броју, одакле су долазили, шта му је од тога познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Масовни прилив избеглог становништва се одвија у највећи број јуну, јулу 1992. године из Олова, Кладња, Живиница, Бановића и тих централних делова, око Зенице, Какња, значи, масовно напуштање простора, централних простора Босне и Херцеговине се дешава у периоду 1992.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је то, да ли му је познато, који је то или апроксимативно онако, који је то број да је чуо на састанцима или било када, који је то број избеглица, колико то пристиже становништва?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тренутно су процене, нема пописа становништва, али на нивоу града и три избегличка насеља, постоји тренутно процена да је таквих лица на општини Зворник око 20.000, без тачних података и попис будући који ће бити, утврдиће кретање становништва и тренутну позицију становништва у Босни и Херцеговини. Тако да, ти подаци се, највећи прилив је био 1992., 1993. године, по потписивању Дејтона излази Илијаш, излазе сарајевске општине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где се смештају те избеглице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Те јединице се смештају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избеглице, избеглице, где се смештају?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У напуштени простор на нивоу града, простор који остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како остаје, чекајте, није завршио, на простор који остаје, шта је то, који је то простор, који остаје напуштен?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ми јасно, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то простор који остаје напуштен а у који се смештају избеглице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Станови сви који су напуштени у Зворнику и Зворник бива један пуст, напуштен град, због ситуације која се десила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А села околу Зворника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Села која су напуштена после, касније су насељена. У истим селима је до Дејтона и касније, доношењем Закона Високог представника о враћању станарских права и имовинских закона, сва лица која су била у напуштеном простору, не могу и тај су простор напустили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, да ли је њему познато са тих састанака, у контактима са тим људима и тако даље, ако је контактирао, претпостављам да јесте, да ли ти људи њему или било коме, објашњавају зашто они одлазе из Зенице, из Тузле, из Какња и тако даље? Да ли говоре због чега они одлазе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Несигурност је толика, да је иза црте било најсрећније. Мени се дешавало да професори, доктори са универзитета из Тузле излазе 1994. На питање, зашто сте сада када је ово ипак прошло, једноставно, одговор да су грађани другог реда, да он као академски професор нема више могућност да буде, да му се нуде нека занимања и да се канали изласка једноставно дешавају, тако како се дешавају. Необјашњиво је то, али је то тако. Знате да је Хрватску напустило 350.000 становника, знате да су имовински закони у Босни и Херцеговини проведени са 96%. Зашто није враћено станарско право, исти имовински закон на простор Хрватске, ако међународни фактор ствара исте услове, господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада да ширимо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Добро, па, пита човек.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он као да не зна, знате то све.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок Бањановић је на те околности, ми морамо да гледамо један шири контекст, значи и оног човека који долази из Зенице и из Какња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо питати сведока на неке чињенице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли они кажу, да ли ти који долазе из Зенице, из Какња и из Живинице и не знам, да ли они долазе са својим стварима и тако даље или они долазе без ствари?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Они тотално долазе без ствари, куд, главом без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазе добровољно или принудно, како?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Пробијају се да изађу, или плате да прођу и мислим да не проширујемо тему, мислим, али то је чињеница, то је факат и то људи знају и то је истина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли говоре, шта је са њиховом имовином тамо?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Имовина је, осам села на Мајевици је напуштено и ако смо требали да будемо паметни и мудри и ако је требало спашавати, требали смо прво евакуацију тих села направити, не да се деси то. И данас-дан нема комплетне Мајевице, нема комплетног Озрена. Нови демократски попис у Босни и Херцеговини показаће ко се селио, ко се вратио, ко је напустио и зашто се није вратио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим, овај, ја бих био најсрећнији да се то једном заврши, да ли ће то бити до 2010. и када, али кад-тад, биће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су ти који су избегли, говорим о 1992., да ли их је доводио Међународни црвени крст или су сами дошли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сами су долазили, људи се сналазили како се ко могао снаћи и организовати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био задужен за прихват избеглица?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: За логистику и смештај је био задужен Јово Мијатовић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте обављали и те послове, кажете, цивилне заштите и уопште са цивилима, да ли сте обављали разговор са тим избеглицама?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Овај, сва лица која дођу на простор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви лично причали са њима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја сам имао ситуацију да будем у контакту са тим људима у слободном разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам кажу они, како су изашли, да ли су их избацили, јесу добровољно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Опште је позната констатација, да се повратак српског становништва у централни део Босне и Херцеговине није успео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мене не чујете. Када су излазили оданде, шта Вам кажу, како су изашли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, изашли да не буду тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, да не буду тамо где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буду тамо?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу само два питања, ако могу непосредно са Вашим допуштењем, сведоку.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Ивановићу, када Вам је председница већа предочавала исказ који сте Ви први пут видели у Брчком, пре саслушања код Тужиоца Дистрикта и који нисте потписали, па, између осталог, и део тог, наводног, Вашег исказа где сте стоји да је група лица муслиманске националности која је поведена на размену убијена. Ви сте, колико ме сећање служи, пре паузе рекли да Ви то нисте рекли и да нисте имали сазнање да су убијени, већ да је то тврдња истражитеља Хашког трибунала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам то објашњавао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, Ви сте то објаснили, само наставак могу, такође сте.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Шта је било? Та лица су прослеђена и званично је била информација.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само дозволите да завршим.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се ушло у поступак размене. Господине, то није тачно, та лица су побијена. Ако су побијена, онда мора ићи, трагови нису могли испарити, треба тражити могућност, да ли постоје икакве могућности да се кроз санацију сазна, ако су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је била званична информација, кажете, Ви кажете истражитељу званична информација да су послати на размену. Од кога је дошла званична информација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, и у контакту са Браном Грујићем, он је преузео активности и речено је да се, званично је речено, да се та лица улазе у поступак размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нико није јавно изјавио никада да је то урађено.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Смисао мог питања је да је то било тако написано у тој изјави, а Ви то нисте изјавили. Такође сте рекли, када Вам је предочаван део исказа, где кажете да то није добро преведено, да је то скраћени превод и моје питање је: да ли бисте, да сте имали прилике да прочитате оно што се наводи да сте Ви наводно изјавили, да ли бисте такву изјаву, где не стоји пуна садржина Вашег исказа, већ је нешто тврдња, а нешто лоше преведено, да ли бисте такву изјаву потписали, оно што нисте изјавили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Оно што је могуће у контексту изјаве, могуће је да има контекст превода, не одговара некој реченици и то стоји. Да ли је изјава таква ширира, краћа, сажета, да у њу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је проширена, да ли има нешто више него од онога што сте рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све оно што сам рекао, то је то што је било пред Вама и ја додатних момената немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно, код истражитеља?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја о садржини, он је рекао, то је то, погледао је човек.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Моје питање је било врло конкретно. Да ли оно што није изјавио, а стоји да је изјавио, да је имао прилике да види, јер српску верзију није видео, да ли би то потписао, нешто што није изјавио, да ли би потписао ту своју изјаву?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја нисам правио записник. Ја оно што је написано, што је ту, то је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо немогуће тражити. Хајдемо нешто могуће.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да могу шта променити – ја ту не могу ништа променити. Оно што су они били коректни према мени, то је једна коректност када су ми рекли, човече, ја никада нисам био на суду. Никога нисам тужио, нити коме сведочио. Кажем, господине, ја Вам саветујем, да будете и да испоштујете обавезе, јер то је једно морално право и да то урадите да, то је Ваша обавеза. Према томе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање, дозволите.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам од њих и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујемо питање, па ћете онда Ви.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање. Сведок је, такође, мислим пре паузе, дао чак један конкретан податак, да је на територији општине Зворник у време ових догађања, које је било предмет и његовог сведочења пред истражитељима Хашког трибунала, било, жртава српске националности, цивилних и ратних и инвалида рата, негде је дао бројку око 3.000, ако сам ја добро запамтио. Мене интересује, да ли га је истражитељ Хашког трибунала питао уопште за било коју жртву српске националности и да ли је имао прилике да то каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Питао, ја сам рекао да је губитака било на обадве стране и да у поступку санације, Срби су сахрањивани у српска гробља, а Муслимани у муслиманска гробља која су гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има то све у исказу.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Изволите то, ево Вам човека, где станује, са њим говорите, са њим договарајте и овде сам поновио. Ако треба на ту тему, она је апсолвирана, живи сведоци постоје, хвала Богу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите. Има још неко питања?

НАТАША КАНДИЋ: Ево ја имам. Сада када је сведок поменуо да су сахрањивани на гробљима, ја бих волела да питам, да ли је Рамин гроб, гробница, масовна гробница или јавно гробље? Да ли му је то познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли је место?

НАТАША КАНДИЋ: Локација, Рамин гроб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помиње се овде негде то. Јел Вам познато неко гробље, Рамин гроб?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: У Глумини?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место Глумина.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је познато Бербића гробље, исто није јавно гробље, на Грбавици?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, ја знам где је моје православно гробље, а где су друга гробља, апсолутно ме не интересује.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам где су друга гробља, знам где је моје гробље, где је мој дед, а где је друго, мислим, да је излишно да ја то морам знати.

НАТАША КАНДИЋ: Па, само ме занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте били начелник Секретаријата?

НАТАША КАНДИЋ: Да је сведоку позната гробница Црни врх?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод Вас је била Комисија за санацију. Где су сахрањивали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Комисија за санацију, ја сам Вам рекао поново, постоји човек који је то радио кроз Службу цивилне заштите, то је мој сектор одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоји човек који је у Комуналном радио, према томе, прича се да је тај човек Милан Радовић био и заштићени сведок у Хагу. Да ли је истина, ја не знам, према томе, имају ти људи. Што бих ја причао у име некога другог, немам апсолутно ни право ни моралну обавезу, нити бих желео да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је позната гробница Црни врх или није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за то? Где се налази?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Црни врх знам где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На превоју пута између Зворника и Калесије, на висораван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то километара удаљено од Зворника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Од Каракаја је удаљено шест, седам километара, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сваки је студирао у Тузли и ишао икс пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има ту неко гробље, нека гробница?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема у близини пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Црног врха?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема, да се види с пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се види?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да има?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Добро. Има ли још неких питања? Нема, добро. Имате ли нека питања? Изволите, изволите. Не можете одатле. Приђите тамо, не може да уђе у транскрипт, мора питање. Станите тамо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Господине Ивановићу, где је била моја канцеларија, јел била моја канцеларија у бившој канцеларији Извршног одбора?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Тако је.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи, ту смо одржавали састанке?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Је ли тачно да је господин Јово Ивановић одбио да насетави даље ту своју функцију, сећате се, када је рат почео, па када су га позвали

да настави цивилна власт да ради, а он одбио своју функцију и отишао у «Глиницу» да ради, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јој, Ивановић је до избијања сукоба, обављао своју функцију председника Извршног одбора. На разговору у хотелу «Језеро» у Малом Зворнику, после малтретирања са Арканом, он је напустио све послове и отишао, вратио се у фабрику.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Онда су изабрали мене, је ли тако да вршим дужност док се скупштина не састане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да му Ви сада причате, него да га Ви питате. Онда, Ви кажете њему, онда су изабрали мене. Питајте га Ви.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесу ли онда изабрали мене да вршим ту функцију, док се скупштина не би могла састати?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви сте били члан СДС, председник, били сте председник Клуба одборника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени, господине Ивановићу.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Како функционише скупштина није ни заседала. Скупштина се конституише тек у августу, скупштина се конституише у августу, после, није ни била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас, када је изабран, како је изабран, за шта је изабран, оптужени Вас пита, када је Јово отишао, за шта је изабран Брано Грујић? То Вас пита оптужени.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је био председник Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изабран је за председника. Хвала, нема више питања? Добро. Имате и Ви? Добро. Добро, консултујте се Ви.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Може, судија питање? У делу исказа сведок каже да је имао сазнање да је паравојска затварала цивиле муслиманске националности у ове импровизоване затворе, а да их је милиција чувала, тако сам ја разумео, тако је мој брањеник, па како може да објасни, да милиција која припада једној другој структури, чува затвор у коме паравојска, која је, опет, ван контроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо сада да га питамо закључивања, односно да га питамо, одакле он зна да је милиција чувала те затворе, а малопре сте рекли, да је паравојска формирала затвор?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Моје је само питање, да ли су то његова сазнања, да има некакву аргументацију или су?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Добићете сазнање од сведока кога сам поменуо, који је пензионисан прековремен, а који је отишао у пензију зато што је можда био доследан и доказаће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тог сведока ћемо питати. Али сада питамо Вас.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли су то посредна сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је милиција чувала?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Полиција је обезбеђивала и покушавала да спречи сваку злоупотребу, што јој на крају, господо, ако је закон-закон, онај ко га је заробио или јединица га, МУП га није заробио, ако је учествовао у томе, онај ко је одређено лице у зони борбеног дејства и приводио, дужан је да га и сачува и са њим поступа у складу са правилима међународне конвенције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, онда да је паравојска држала те затворе, а милиција обезбеђује, јел то онда иста јединица, шта је то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То се све дешавало у периоду, у том периоду, када не функционише још војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко онда нареди паравојсци, како може, ко може да нареди да милиција чува? Да ли може паравојска да нареди милицији?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда милиција чува?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вероватно да су одређене активности Кризне владе биле усмерене на томе, да се, једноставно, спречи, ако је неко приведен, да се у поступку обезбеди. Шта је друго могло бити, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Кризна влада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је то добар потез, ако их је обезбеђивала, али је лош потез што није успела да их обезбеди до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, паравојске праве логор, а Кризна влада каже милицији да га обезбеђује? Ја сам тако разумела. Јесам Вас добро разумела?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја тврдим да је и то је опште позната ситуација, да се припадници МУП-а су покушавали да обезбеде простор и да спрече. Ако је било појава да се неки простори злостављања, довођења, били без присуства МУП-а, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све се дешавало уз присуство МУП-а?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Могуће да није било обезбеђење, ја мислим да је требало бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је милиција обезбеђивала?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Добро, ја сам то рекао, нека се докаже да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако сте нешто рекли, онда ваљда, Ви сте чули под заклетвом да, што Ви знате, не морате Ви?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам рекао, госпођо, немојте, ово су сувишна питања. Рекао сам да постоји наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су врло битна питања, али Ви морате јасно да покушате да одговорите.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Постоје људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Ви знате, немојте да причате оно што не знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Које ја знам, који су били, који су одређени и који су радили на тим пословима, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви знате да је милиција чувала те центре?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли знате, сада да се вратимо. Да ли знате, ко је правио те центре, ко је формирао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, малопре, то је паравојска? Пре пола сата сте рекли, паравојска, сада питамо, како знате да је паравојска правила, а знате да је милиција чувала? А, сада поменуште и Кризна влада је све то покушавала преко милиције да спречи, самовољу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јел могла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел могла, него, да ли јесте или није, како, по Вашем сазнању, ето?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Влада никада није званично одређивала места, нити је радила на томе, званично. Ако је нешто неко испод жита одрадио, то је њему на част.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, мене интересује и сврха питања је уствари у томе. Он говори да је он човек администрације, да нема везе са тереном. А ово о чему је данас рекао, везано за ове затворе, да ли су то нека његова непосредна сазнања или је то чуо, и ако је то чуо, да ли је то чуо у време тог догађања или након, у неком скоријем периоду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сазнања се крећу у овом периоду.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Прво, да ли је то Ваше лично сазнање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У периоду до 2006., ево до данас. Све се може сазнати, све ће се, ако Бог да, сазнати и то је истина да се сазна и зато се и ми налазимо овде да се сазна и ова улога је часна и поштена, свих нас и сви ови који су оптужени, имали би, ја бар тако мислим, највећу срећу и жељу да ко је у име кога и када прекршио своје овлашћења, нека и одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас питамо о сазнањима у време дела.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У време дела, нису позната, не могу се стварно сазнати. Нисам на томе радио, са тим немам додирних елемената, нисам поуздан сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како нисте?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам очевидац, нисам учествовао у привођењу, обезбеђењу, ако треба питати МУП, имају људи који су радили у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи, да Ви сада мењате Ваш исказ? Данас сте причали да се причало на Привременој влади о томе, а сада кажете, сазнало се 2000. Привремена влада била 1992. године?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Привремена влада никада званично није имала податак о том и том месту, на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас само за постојање центара. Кажете, причало се, па, милиција обезбеђивала, па све, значи, да је то тада, тако сте рекли, а сада кажете, 2000., то је осам година разлике? Ми Вас питамо у то време, шта се разговарало, шта се разматрало, шта се причало и бранилац Вас сада то пита?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Разговарао сам да се успостави ред и сигурност, да се спречи страдање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да се разговара да се нешто спречи, ако се не зна да се дешава, то је моје питање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мора се бити ажуран, спречити улазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел може нешто да се спречава, ако се не зна да се дешава?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Може се, ако је снага већа од оног који извршава, онда не можеш ништа урадити. Ратне околности, ево сада, не могу да проширујем тему. У датом моменту страдања.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ко је знао име, ево сада, конкретно, зашто да се убије сто људи једног дана, ко стоји иза тога, имаш и савесну војску и унутрашње снаге, То је сукоб унутар који се не контролише. Он се сазна, кад-тад. Ја не знам више, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо можда, и ми судимо, ко зна.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Савезне снаге, јединице.

То је све што имам да изјавим.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Рат није срећа никада био, нити ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут смо Вам остали дужни за онај долазак, онај ручак што нисмо ручали, ни ми, ни Ви, е, сада колико то све испада заједно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам Ваш протокол, али сам спреман и није ми то ни срећа ни задовољство да то наплатим. Ја не знам Ваша правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове доласка у суд, повратка, значи, два пута, колико сте имали укупно и трошкове исхране, цео дан сте ван и онда и сада'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Дневница је саставни део исхране, према томе, путни налог, ко ми је дао, није нико дао. Дошао, молим Вас, тог и тог дана идете у Београд, шта, каже, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вас питамо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја теби не наређујем, ја теби уручујем ти отиђи у Београд, карта је 410,00 динара, два доласка, дневница, ја ручак немам рачуне никакве. Нисам ни ишао у хотел, ја ручам овако успут. Ја Ваша правила и то не знам и није ми апсолутно ни задовољство ни циљ да наплатим. Према томе, немојте бити са тим оптерећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На име трошкова доласка у суд у два наврата и трошкова исхране, одређује се сведоку износ од 4.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел доста то за исхрану и за превоз?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви имате Ваш правилник за довођење сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ти све тако баш.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја знам када упутим мог радника, има 26 марака да иде до Бања Луке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 4.000,00 динара.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И у том му је и ручак и пут и све. Какво је Ваше правило, ја не знам, нисте ми рекли. Ако је 4.000,00 – онда је 4.000,00.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се прекида, а главни претрес ће се наставити 09. марта са почетком у 9,30 часова, у судници број 1, Палата правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви не морате више долазити.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Извините ако смо негде овако били мало непријатни у односу на нејасноће. Ја се стварно извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми морамо да се трудимо да то разјаснимо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА